

letnik XXI - št. 2, februar 2014

Glasilo občine Trzin

odsevi odsevi

Hude posledice požleda v gozdu

Kazen bi morala plačati država

Samomorilec v Trzinu

Počitnice so tu!

Varno v nov dan

ZARJA
ELEKTRONIKA

ZARJA ELEKTRONIKA d.o.o. telefon: 01 831 74 88 splet: www.zarja.com
Polčeva pot 1 faks: 01 831 75 51 e-pošta: info@zarja.com
1240 Kamnik, Slovenija servis: 01 831 74 52 prodaja@zarja.com

grafex agencija | tiskarna

TUKAJ JE LAHKO
VAŠ OGLAS

grafex agencija | tiskarna

Vreme po EVROPI?

Vreme na HRVAŠKEM?

Vreme v SLOVENIJI?

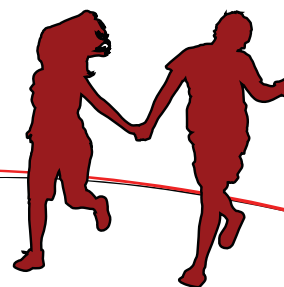
vreme-info.si

VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

Rud. Maister

GIMNAZIJA IN
SREDNJA ŠOLA
RUDOLFA MAISTRA

Gimnazija
Ekonomski tehnik
Predšolska vzgoja
Izobraževanje odraslih

www.gssrm.si 01 83 03 200

Ledeni objem

Stekleni lesket drevesnih vej v soju večernih luči je razkrival tisoče kristalnih briljantov, mrzlih diamantov, temnih bleščic ..., skrivenčena drevesa pa so ječala v ledenem oklepu. Strašljivo pokanje je ledenilo kri, padali so nemočni velikani. Zima je razkazovala svojo moč in vračala neobgljene človečke v čas brez elektrike in interneta. Deželica na sončni strani Alp je ledenela in jokala v dežju. Narava nam je spet pokazala našo šibkost. Požrtvovalni delavci in prostovoljci so z izjemnimi naporí vnašali upanje in toplino v prizadete predele. Prave razsežnosti ledoloma bomo še dolgo čutili. Tudi v trzinskih gozdovih. Se bomo znali pravilno odzvati na opozorilo narave? Do zdaj smo jih večinoma spregledali ali nanje hitro pozabili. Narava pa postaja, tudi ob izdatni pomoči ljudi, vse bolj muhasta, nepredvidljiva. Novinarji vse pogosteje poročamo o vedno hujših naravnih nesrečah. Napovedi poznavalcev niso rožnate. Počasi se bomo morali vse bolj prilagajati neugodnim vremenskim in drugim presilovitim naravnim pojavom. Precej bolj uspešno bi se jim lahko zopredstavljali, če bi začeli vsi enotno ravnati okolju prijazneje, če bi znali izkorističati pridobljeno znanje in upoštevati opozorila strokovnjakov. Človeštvo pa se še vrti po svoje in izziva takšne in drugačne krize, vojne in tudi naravne katastrofe.

V Trzinu moramo pohvaliti okolju prijaznejšo politiko trajnostnega razvoja občine.

ne, čeprav z nekaterimi posegi še vedno skušajo naravi iztrgati še neokrnjene košičke. Še bolj bi morali za naše vnuke pa tudi druge zanamce varovati zaklade, ki so nam jih zapustili predniki in jih večinoma še ne cenimo in ne poznamo, kot bi jih morali. Narava je zaradi širjenja naselja v Trzinu že plačala visoko ceno. Še več bi morali narediti za njeno varovanje, ohranjanje, za rabo obnovljivih virov energije, varčevanje z energijo in kar najmanjše onesnaževanje. Če bi temu posvečali še več pozornosti in če bi nas pri tem posnemali tudi drugi, bi na Zemlji lahko zmanjšali učinke tople grede in izboljšali pogoje za življenje. Nekje je treba začeti, in zakaj ne bi pri sebi?

Ob pretresljivih poročilih z območij, okovanih v led, pa smo skoraj preslišali poročila o milijardni črni luknji v našem bančnem sistemu, ki je večja, kot bo škoda, ki jo je povzročil požled. Ko smo ob osamosvojitvi z zanosom hiteli v kapitalizem in liberalizem, smo naivno dopuščali tajkunom, bančnikom, ekonomistom pa tudi vsem drugim pokvarjencem, da so kradli, ropali in siromašili našo deželico, naše skupno bogastvo. Politiki takrat niso imeli prave vizije razvoja države. Zgledovali so se po zahodnih sosedih, čeprav je bilo pri nas, in še vedno je, marsikaj drugače. Žal tudi sedanji politiki še vedno vidijo le lastne koristi in barantajo z ministrskimi in drugimi stolčki, ne znajo pa najti rešitve, ki bi spodbudile gospodarstvo in omogočile ponovni razcvet Slovenije. Še naprej delijo naš denar goljufo, ki so krivi za krizo, ob tem pa zadolžujejo vse nas in naše potomce. Dolg, ki nam ga vsiljujejo, bodo plačevali še naši otroci. Leden objem vse bolj stiska tudi naše gospodarstvo in našo prihodnost.

Kot so znali ljudje z najbolj prizadetih območij, pa tudi drugod po Sloveniji, ob ledolomu stopiti skupaj in so s požrtvovalnostjo in prizadevnostjo reševali, kar se je rešiti dalo, predvsem pa lajšali bivalne pogoje tistim, ki jih je požled najbolj prizadel, bi tudi pri iskanju rešitev za oživljanje gospodarstva morali stopiti skupaj. Onemogočiti bi morali širjenje birokratskih norm, odstraniti tiste, ki se nepošteno okoriščajo, in spodbujati tisto, kar bi odpiralo nova delovna mesta in izboljševalo življenjske pogoje v državi.

Iz vladnih krogov je slišati, da bodo še bolj pritisnili na občine, znižali njihove prihodke in proračune. To zagotovo ni prava rešitev. Občine so že do zdaj s svojimi naložbami vsaj delno ohranjale podjetništvo in gospodarstvo na svojih območjih, z novimi varčevalnimi ukrepi pa si bomo odžagali vejo, ki je še kazala življenje.

Uspeli naših športnikov na olimpijadi potrjujejo, da smo enkrat, sposoben narod, ki lahko mirno stopi ob bok mnogo večjim in močnejšim. Z zaupanjem v lastne sile in znanje ter z našo nekoč že pregovorno prizadevnostjo in pridnostjo pa lahko delamo čudeže. Spet moramo vrniti veljavo poštenosti, medsebojnemu spoštovanju in sodelovanju. Podreti moramo okope okoli vrtičkov svojega egoizma, svojo nevoščljivost in majhnost. Videti moramo tudi druge in biti pozitivni. Z dobro voljo, delavnostjo in tudi prijaznostjo lahko postanemo, kar si je zaželel naš veliki pesnik Prešeren, ko je dejal: Ne vrag, le sosed bo mejak. Tudi v Trzinu lahko na ta način še izboljšamo življenjske pogoje in tako po svoje prispevamo, da se bo ledeni oklep slabih odnosov stopil.

Urednik

ODSEV glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Klemen Hvasti, Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Andrej Nemeč, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Ana Pirc, Majda Šilar, Dunja Špendal, Jožica Valenčak in Nina Volgemut

Tehnično urejanje in tisk:

☞ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**
Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):
Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasiló izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
marčno
številko
oddajte
najkasneje
do

5. marca
2014

Slika na naslovnici
Uničujoč ledeni objem
Slika: Miro Štebe

Pustni karneval, občni zbor in predavanje Društva prijateljev mladine

V ponedeljek, 24. marca, bo ob 18. uri v dvorani Marjance Ručigaj občni zbor Društva prijateljev mladine. Vabljeni vsi člani in prijatelji.

V soboto, 1. marca, pripravljamo pustni sprevod po Trzinu. Zbor bo pri CIH ob 14. uri, sprevod pa bo potekal po ulicah novega in starega Trzina. Vabljene maškare in burkači vseh vrst. Na poti bo poskrbljeno za jedačo in pijačo. O točni poti pohoda boste obveščeni prek plakatov in na internetnih straneh.

Predavanje o drogah in alkoholu med mladimi, ki smo ga sicer pripravili za 19. februarja, smo prestavili na čas po počitnicah, to je 26. februarja. Predavanje bo vodila **Lili Jazbec**, profesorica socialne pedagogike, terapevtka in družinska mediatorka.

Prisrčno vabljeni vsi, otroci in starši!

Županov kotichek

Prvi februarjski teden je bil za vso Slovenijo in vse Slovence teden hude preizkušnje. Nekdo je, če se ne motim, v Delu zapisal, da je zima, ki nam je pred tem dva meseca prizanašala, v tem tednu z izdatnimi obrestmi vred odnesla vse, kar smo v decembru in januarju privarčevali. Te obresti bomo odplačevali še veliko let. Vendar ne gre samo za škodo, ki so jo utrpeli številni prebivalci Slovenije, lastniki gozdov, polj in sadovnjakov ter seveda tudi gospodarstvo, zlasti družbe s področja elektrogospodarstva, železnic, radijskih in televizijskih hiš in tovarn, katerih delavci po več dni niso mogli priti na delo; gre tudi za sporočilo, ki nam ga je poslala narava kot odgovor na tako pogosto malomarno ravnanje z njo. Najbrž smo v teh dneh vsi malo več kot običajno razmišljali o podnebnih spremembah, o naši ranljivosti, ki je še tako razvite tehnologije ne morejo preprečiti, ko se zgodi nekaj tako preprostega, kot je ledeni dež. Nenadoma ni več bilo električ-

nega toka, radijski in televizijski oddajniki so onemeli, mobilni utihnili, zamrznjeno meso v zamrzovalnih skrinjah se je odtajalo, na tisoče ljudi je prezebalo kot v časih, ko ljudje še niso poznali ognja.

Kako različni odzivi!

In v teh surovih dneh, ko je žled lomil drevesa in trgal jeklene žice, je bilo nemogoče spregledati, kako različno se na težave odzivajo ljudje po posameznih okoljih. Pri tem ne mislim toliko na organizacije, ki so se bolj ali manj hitro odzvale in začele odpravljati posledice vremenskega udara; najbolj hitro in najbolj učinkovito gotovo gasilci. Kot vedno! Ponovno se je izkazalo, da so gasilci elita našega sistema zaščite in reševanja, čeprav v mnogih krajih morda niso dovolj opremljeni in nimajo dovolj potrebnih tehničnih sredstev za odpravljanje posledic tako surovih udarov narave. Druge enote in strukture civilne zaščite so ponekod malo zamujale. Gotovo lahko ocenimo, da bi bilo pričakovati, da bo tudi vojska prej in v večjem obsegu priskočila na pomoč, zlasti na najbolj prizadetih območjih. Skoraj ganljivo je bilo spremljati poročila o tem, kako si v mnogih krajih med seboj pomagajo sosedje in kako marsikje nekoliko mlajši ljudje skrbijo za najstarejše, ki sami živijo po napol opuščenih kmetijah, po že skoraj praznih zaselkih in vaseh kje v hribovih. Skoraj neverjeten se je zdel vedri optimizem pohorskega kmeta, ki je po radiu poslal v svet sporočilo, da si pač pomagajo, kakor vedo in znajo, da si svetijo s svečami, si po vasi izmenjujejo manjši agregat, zato da lahko vsi v vasi pomolzejo krave, in da se vsi skupaj veselijo dneva, ko bo v vas spet prišla elektrika.

Pa še druga plat!

Po drugi strani pa ni bilo mogoče spregledati in preslišati tistih, ki so predvsem tožili, da jim nihče ne pomaga, da občina ni naredila vsega, kar bi morala, da je država pozabila na njih itd. Tudi v Trzinu, naj bo po toženo, je bilo nekaj klicev in elektronskih sporočil, ki so bila vsaj znatno pretirana, če že ne nepotrebna. Najprej v zvezi s tem, da Občina že spet ni poskrbela za čiščenje ulic in pločnikov, čeprav je sneg samo enkrat v teh dneh dosegel debelino osem centimetrov, ko je pri nas potrebno začeti plužiti in odstranjevati sneg, pri čemer velja povedati, da je ta meja znatno nižja, kot je recimo v Avstriji ali v Nemčiji, s katerima se tako radi primerjamo. Slišati je bilo trditve, da so bile ulice v Trzinu ves teden poledenele, čeprav je bila prava poledica v resnici samo enkrat v tem času, tedaj pa so bila cestišča ustrezno posuta. Veliko je bilo klicev že po udaru žleda, ko se je led že tajal, da je nujno treba podreti drevesa na sosednjih parcelah, ne glede na to, čigave te parcele so in kdo je potemtakem odgovoren za ta drevesa, in

tudi v primerih, ko so strokovnjaki (na primer gozdar) zagotovili, da ni prav nobene nevarnosti. In še bi lahko naštevali.

Nauk

Seveda so tovrstni odzivi na dogodke, ki so imeli v mnogih delih Slovenije razsežnost kataklizme, razumljivi in pričakovani. Upajmo le, da smo se vsi iz tega kaj naučili; tudi mi v kraju in občini, ki, resnici na ljubo, razen lastnikov gozdov, ni bila huje prizadeta. Mislim zlasti na to, da bi bilo prav, če si zapomnimo nauk te zgodbe in se nanj spomnimo, ko bomo spet sadili drevesa na zelenicah ob naših hišah, morda celo na občinskih površinah, ne da bi koga o tem kaj vprašali, čez nekaj let pa zahtevali, naj ta drevesa občina na svoje stroške podre, ker nas je senca začela motiti, ker drevesa ogrožajo naše hiše in podobno.

V Trzinu si skoraj vsi, tako Občina kot večji del prebivalcev, prizadevamo za to, da je Trzin čim bolj zelen, da so površine, vsaj znotraj naselja, čim bolj parkovno in hkrati ne pretirano formalistično urejene, vendar je pri tem, kot rečeno, pametno razmišljati, kaj vsi ti posegi pomenijo za prihodnost. Kako bodo te površine izgledale čez dvajset, morda petdeset let? Lahko bi rekli, da je potrebno tedaj, ko gradimo hišo ali nameravamo zasaditi drevo, upoštevati tako vidik sinhronosti kot vidik diahronosti in predvideti, kako tak ali drugačen poseg učinkuje glede na okolico zdaj in tukaj in kakšen vpliv bo imel v prihodnosti.

Tone Peršak

Vabilo na gregorjevo

TD Kanja v sodelovanju z osnovno šolo in PGD Trzin vabi otroke na spust gregorčkov – ladjic – po Pšati, in sicer v torek, 11. marca 2014, ob 17. uri. Zbrali se bomo na makadamskem parkirišču za Centrom Ivana Hribarja (knjižnica). Tam bo razstavni prostorček za gregorčke, da bodo imeli tudi drugi priložnost videti, kako vam je, otroci, uspel vaš gregorček. Po kratkem kulturnem programu bomo skupaj šli do mostu pri šoli in spuščali ladjice po Pšati.

Nato bomo spremljali plavajoče gregorčke ob toku potočka do gasilcev, ki bodo ladjice polovili, da ne bodo onesnaževale bregov Pšate, s tem pa vas bomo, otroci, najbrž razveselili, saj boste lahko svoje gregorčke odnesli domov za spomin ali spust po Pšati naslednje leto. Nazadnje pa se bomo posladkali s čajem in sladkarijami. V primeru slabega vremena prireditve odpade.

Vljudno vabljeni!

TD Kanja Trzin

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Ovir za boljšo povezavo z obrtno cono še preveč

Tako rekoč vso Slovenijo je prizadel požled. Led je povsod povzročil zelo veliko težav in škode. Zanima nas, kolikšno škodo je požled povzročil na območju naše občine.

Nekaj škode je, zlasti v gozdovih in po vrtovih, v enem primeru tudi na hiši. Seveda pa škoda v občini Trzin ni primerljiva s škodo v nekaterih drugih občinah, kot so Postojna, Pivka, občine v Zgornjesavinjski in Šaleški dolini itd. Vendar bi bilo prenačljivo govoriti o kakršnihkoli ocenah te škode, ker teh podatkov še ni in jih tudi ne bodo izračunavale občine, kajti gre, kot rečeno, za daleč največjo škodo v gozdovih; to pa bo izračunaval Zavod RS za gozdove.

Vsaka zima pusti posledice tudi na cestah. Občani že dalj časa opozarjajo, da je nekatere ceste že načel zob časa, še zlasti pa opozarjajo na slabšanje razmer na Jemčevi cesti. Ali ima Občina načrte, da bi cestišča spet uredila in popravila, da ne bi bila več nevarna za udeležence v prometu?

Že za letos načrtujemo prve posege na tem področju. Iz proračuna bomo namenili nekaj sredstev v te namene. Začeli bomo seveda tam, kjer je bil zob časa najbolj dejaven in je pustil največ posledic.

Občani opozarjajo tudi na poškodovane usmerjevalne table, ponekod pa jih celo pogrešajo. Kako lahko Občina izboljša razmere na tem področju?

Najprej je seveda treba vedeti, katere od teh tabel so ob državnih cestah in v državni pristojnosti in za katere je res dolžna skrbeti občina. V primeru prvih lahko samo opozarjamo pristojne državne organe in službe; v primeru drugih, kot se mi zdi, še kar skrbimo za to, da je stanje zadovoljivo.

Številni občani nas sprašujejo, kako je s čiščenjem nekaterih stranskih cest in priključkov; pravzaprav ponekod teh cestišč in njihove okolice nihče ne čisti. Kdo je odgovoren za to?

Kolikor gre za pluzenje in čiščenje snega, se to odvija v skladu z veljavnimi pravili; tudi ob dosedanjem letošnjem sneženju ni bilo drugače. Kolikor gre za vprašanje običajnega čiščenja ulic, je večkrat slišati pripombe, vendar le redkokdaj dovolj natančno pojasnjene, kje ni bilo očiščeno, za kakšne vrste nečistoče je šlo ipd. Če gre namreč za to, da se na cestišču pojavi blato z njiv zaradi vožnje s traktorji, je za to odgovoren tisti, ki je to povzročil; če gre za to, da prihaja nečistoča s katerega od odprtih gradbišč, so za čiščenje dolžni poskrbeti izvajalci del itd.

Še vedno ni ustrezne povezave med industrijsko cono in ostalim delom Trzina. Ali lahko pričakujemo, da bi razmere na tem področju letos le izboljšali?

To je vprašanje, ki zahteva precej odgovor in pojasnjevanja, kar je bilo že velikokrat storjeno. Če odmislim formalne pogoje, ki pač niso zagotovljeni (lastništvo zemljišč, namera, da se to vprašanje še enkrat preveri in na novo reši z OPPN za to področje), je le treba povedati, da v Trzinu nimajo vsi enakega mišljenja o tej povezavi, in da dejanski možnosti tranzitnega prometa tudi mnogi nasprotujejo, posamezni občinski svetniki se celo trudijo, da bi preprečili povezavo, ki bi presegala raven pešpoti in kolesarske poti. Torej ta povezava ne bi omogočala nikakršnega prometa z motornimi vozili. Ovir za to, da bi se na tem območju v zelo kratkem času kaj pomembnejšega zgodilo, je, žal, veliko; morda celo več subjektivnih in političnih kot objektivnih. Vendar ta povezava še ostaja ena od prioritet trenutnega vodstva občine (mislim na župana in tudi na večji del občinskih svetnikov), je pa treba priznati, da so tudi stvarne ovire zelo trdovratne in učinkovite.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Napovednik Turističnega društva Kanja Trzin

18. februar 2014 ob 18. uri - CIH

Likovna razstava Rajka Ferka

28. februar 2014 ob 19.30 - Kulturni dom

Folklorni plesi za občane

4. marec 2014 ob 18. uri

Dediščina: Pustni običaji

6. marec 2014 ob 18. uri - DMR – CIH

Kulturni večer ob dnevu žena in razstava vezenin

8. marec 2014 - Domžale

Območna revija folklornih skupin

27. marec 2014 ob 19. uri - DMR

Predavanje: Spomladanske zasaditve

Poročilo s 27. redne seje Občinskega sveta občine Trzin

Kratka in sorazmerno tekoča januarska seja

Prva letošnja seja občinskega sveta je minila dokaj hitro tudi po zaslugi občinskega svetnika liste Za zeleni Trzin Romea Podlogarja. Na začetku seje, pri obravnavi dnevnega reda, je namreč predlagal, da naj prvo obravnavo sprememb Statuta občine Trzin predstavijo na naslednjo sejo, ko bodo obravnavali tudi Poslovnik občinskega sveta. Ob tem je opozoril, da je oboje treba sprejeti s kvalificirano večino in da se Statut in Poslovnik med seboj dopolnjujeta. Ocenil je, da zdaj oba akta med seboj nista usklajena, in bi bilo dobro, če bi ju prihodnjič obravnavali skupaj. Župan g. Anton Peršak je pojasnil, da je Poslovnik mogoče oblikovati šele, ko je Statut sprejet, saj se zlasti v prvi obravnavi še ne ve, kakšno bo besedilo statuta. Nekatera določila Poslovnika bodo namreč odvisna od pogojev, ki jih bo določal Statut. Vseeno je predlagal preložitev omenjene točke in glasovanje na naslednjo sejo; svetniki so se večinsko odločili, da točko predstavijo na naslednjo sejo. Župan je ob tem poudaril, da ne bo odgovarjal za posledice, saj je dvakrat poskušal s svojim predlogom, tako da je zdaj Občinski svet prevzel odgovornost za morebitne težave, ki bi lahko nastopile.

Pri prvi točki dnevnega reda so članice in člani občinskega sveta brez razprave z večino potrdili novi Finančni načrt glasila Odsev, zanimivo pa je, da o predlogu niso povprašali za mnenje odgovornega urednika Odseva. V primerjavi z letom poprej so za letošnji Odsev namenili 1.000 evrov več, vzrok za to pa je predvsem v spremenjeni zakonodaji, saj so zdaj davki od avtorskih honorarjev višji in se drugače obračunavajo. Kakor koli že, v tem letu je za tiskanje in vsa druga opravila za Odsev namenjenih 38.000 evrov.

Sledilo je sprejemanje novega pravilnika o štipendiranju v občini Trzin. Tudi tokratne spremembe so morali sprejeti zaradi prilaganja novi zakonodaji. V šolskem letu 2012/13 je imela občina 8 štipendistov, štiri dijake in štiri študente. Eden je prejemal štipendijo, ker je iz manj premožne družine, ostali pa so prejemali štipendije iz sklada za nadarjene. Med razpravo je občinski svetnik Romeo Podlogar menil, da ocene ne pokažejo vsega in da je to še zlasti nedorečeno pri ugotavljanju nadarjenosti. Župan g. Peršak je pojasnjeval, da neka izhodišča za ocenjevanje nadarjenosti morajo biti, in da se pri štipendiranju nagrajuje predvsem šolski uspeh in da ne gre pri tem zgolj za športna tekmovanja. Pred sprejetjem pravilnika je občinski svet sprejel tudi dve dopolnili, nato pa so predlagano z večino potrdili.

Pri naslednji točki dnevnega reda, odpisu terjatev Občine do pravnih oseb, je bilo največ govora o upravičenosti odpisa terja-

tev nekdanjega lastnika enega od trzinskih lokalov. Romeo Podlogar je menil, da bi morali terjatve izterjati od sina dolžnika, vendar so predstavniki občinskega vodstva to zavrnilo, češ da za to ni ustreznih pravnih podlag.

Naslednji dve točki so sprejeli brez razprave, saj je moral svetnik Romeo Podlogar začasno zapustiti sejo. Medtem ko ga ni bilo v sejni sobi, je Občinski svet tako sprejel letni načrt dela Občinskega sveta v tem letu, nato pa so z osmimi glasovi za potrdili tudi sklep o določitvi statusa javnega dobra za parcelo s katastrsko številko 1227/176, ki je v lasti občine. Pri sprejemanju letnega načrta dela Občinskega sveta so upoštevali tudi dejstvo, da bodo predvidoma konec septembra ali v začetku oktobra občinske volitve, zato sedanji občinski svet v septembru ne bo imel več redne seje, prav tako pa tudi novi občinski svet po volitvah ne bo takoj začel z delom, saj bodo morali najprej potrjevati mandate in sestavo novega občinskega vodstva. Nekatero od nalog, ki naj bi jih letos še izpeljali, izhajajo še iz prejšnjega leta, ker jih takrat ni bilo mogoče uresničiti. Pri določitvi statusa javnega dobra pa je treba povedati, da gre pravzaprav za cesto, ki je v lasti občine. Po tem, ko so jo razglasili za javno dobro, nad njo ni mogoče več dobiti lastninske pravice, hkrati pa to pomeni, da občini ne bo treba za tisto parcelo plačevati davka na nepremičnine.

Sledila je še redna točka vseh sej, Pobude in vprašanja občinskih svetnikov. Peter Ložar je vprašal, če bi lahko v obrtno-industrijski coni označili in uredili prometni režim tako, da bi obiskovalci cone lažje ugotovili, da je v coni zdaj še en izvoz, saj bi to zmanjšalo gnečo pri glavnem izvozu. Jožico Valenčak je zanimalo, kako je z zamenjavo vodovodnih cevi na Reboljevi in Prešernovi ulici. Župan je povedal, da menjavo že nekaj časa načrtujejo, da pa so imeli v preteklosti s podobnimi opravili precej nevedčnosti in nasprotovanj nekaterih stanovalcev. Svetnico je tudi zanimalo, če predstavniki JKP Prodnik res hodijo po naselju in popisujejo, kje bi lahko obdavčili deževnico. Župan je zatrdil, da po njegovem vedenju tega v Trzinu ne počnejo. Ivan Novak je povedal, da je Odbor za okolje in prostor na seji obravnaval vprašanje plačevanja in obračunavanja odvoza komunalnih odpadkov s strani JKP Prodnik. Dogovorili so se, da naj Prodnik pripravi podrobno poročilo o tem, vendar tega še ni zasledil. Župan je povedal, da je Občina odgovor dobila, in res so ga kasneje na seji tudi razdelili vsem svetnikom. Rok Florjančič se je zavzel za sanacijo Jemčeve ceste, ki je precej dotrajana, Peter Pelan pa je predlagal, da naj postavijo prepreke za vozila po pešpoti od Čebulovega mosta do osnovne šole. Irena Habat se je pozanimala o pogojih za polaganje optičnih kablov po naselju, župan pa je pojasnil, da pri tem ne gre za gospodarsko javno službo in da Občina zgolj dopušča to delo, te dejavnosti, ki je sicer pridobitna, pa ne financira, saj tega zakonodaja ne določa. Milica Erčulj je opozorila, da že pol leta manjka tretjina usmerjevalne prometne table iz smeri Domžal pred križiščem štiripasovnice in Mengeške ceste. Ocenila je tudi, da Knjižnica Tineta Orla preslabo obvešča občane o dogodkih, ki jih pripravljajo, hkrati pa je ocenila, da bi morala knjižnica, če pripravi dogodek, za katerega je veliko zanimanje, za to izbrati večji, primernejši prostor, kot pa je bilo to ob nedavnem pogovoru z dr. Nelo Sršen. Predlagala je tudi, da bi v Trzinu imeli le eno in ne dve volilni enoti. Romeo Podlogar, ki se je ob zadnji točki vrnil v sejno sobo, pa je na koncu povedal, da ni zadovoljen z odgovori, ki jih je dobil na svoja vprašanja s prejšnjih sej. Želi, da se na konkretna vprašanja, konkretno odgovarja.

Miro Štebe

Evropska uredba – balkanska podražitev

Odgovor na januarski Županov kotichek

V vedno hujši gospodarski krizi je odušna podražitev komunalnih storitev velik problem za ljudi, ki se vedno težje prebijajo iz meseca v mesec. Občina bi morala biti varuh interesov občanov, pri tej podražitvi pa se zdi, da je varuh interesov raznih lobijev, ki sodelujejo pri komunalni dejavnosti.

Župan se je v januarskem pisanju odzval na moj članek Goljufanje občanov Trzina, objavljenem v decembrskem Odsevu (lahko si ga preberete na www.zazelenitrzin.si). V svojem odzivu pravi, da smo nevedni in da hočemo namerno povzročiti škodo ljudem

(njemu in svetnikom njegove koalicije), ki so s polno odgovornostjo sprejeli podražitev komunalnih storitev, kot jih zahtevajo evropski in državni predpisi. Zamolči pa dejstvo, da so bili nevedni tudi "podražitveni" svetniki, ker on, kot predlagatelj, in Prodnik nista predložila ustreznega elaborata, iz katerega bi nedvoumno izhajala potreba po tako visoki podražitvi.

Evropska uredba ne zahteva, da se komunalne storitve podražijo, temveč da občani plačujejo dejanske stroške teh storitev. Od kod nenadoma potreba po tako drastičnih podražitvah? Javno komunalno podjetje Prodnik je tudi v letu 2012 poslovalo z dobičkom več kot 200.000 evrov.

V januarskem Odsevu župan izvaja pritisk na urednika glasila. Kritiko podražitev komunalnih storitev označuje kot nezakonito predčasno predvolilno kampanjo. Očitno želi, da urednik ne bi več objavljaj različnih mnenj o delovanju Občine. Prepričan sem, da različna mnenja prispevajo k boljšim odločitvam in so zato v interesu občanov. Priznati je treba uspehe, ne smemo pa utišati mnenja, ki kažejo na napake. Priznanje napak nam daje možnost za napredek. Dokler nam ne bodo zadovoljivo razložene vse podražitve na postavkah, ki jih dobimo na komunalnih položnicah, bomo vsak mesec znova, ko bomo plačevali položnico za komunalne storitve, upravičeno prepričani, da sta nas Občina Trzin in JKP Prodnik zopet ogoljufala.

Peter Kralj
Za zeleni Trzin

Črni sneg in zbor krajanov

Odgovor na januarski Županov kotichek

V januarskem Županovem koticčku smo lahko prebrali, kako župan Trzina izrablja občinsko glasilo in kako je na 4. strani grobo napadel tiste, ki si upajo na glas povedati ali zapisati, da je njegovo vodenje slabo, nezakonito ali pa v škodo občanov. Tokrat je

to storil zelo strahopetno, saj ni upal navesti imen oseb, na katere se je v članku skliceval. Verjetno se zaveda, da bi za svoje besede lahko odgovarjal na sodišču. V svojih obtožbah je z vsemi argumenti svojih kritikov (čedalje več jih je) opravil na način, da je vse označil preprosto za neresnico brez predstavitve argumentov za to. Se pravi v slogu – če župan pravi, da je sneg črn, je črn.

Poglejmo si naslednjo tabelo podražitev, ki prikazuje podražitve vode in kanalščine v občinah, za katere komunalne storitve opravlja Prodnik. Tabelo je pripravil Prodnik (razen izračuna SPREMEMB).

	GOSPODINJSTVA				GOSPODARSTVO			
		stara cena za 1m ³	nova cena za 1m ³	SPREMEMB		stara cena za 1m ³	nova cena za 1m ³	SPREMEMB
VODARINA								
Domžale	1. 8. 2002	0,5791 €	0,6702 €	+ 15,7 %	1. 8. 2002	1,0390 €	0,6702 €	-35,5 %
Mengeš	1. 2. 2001	0,4727 €	0,6702 €	+ 41,8 %	1. 2. 2001	0,7017 €	0,6702 €	-4,5 %
Trzin	1. 8. 2002	0,3923 €	0,6702 €	+ 70,8 %	1. 8. 2002	0,6518 €	0,6702 €	+ 2,8 %
Lukovica	1. 3. 2001	0,6977 €	0,6702 €	-3,9 %	1. 3. 2001	0,9397 €	0,6702 €	-28,7 %
Moravče	1. 9. 2003	0,7122 €	0,6702 €	-5,9 %	1. 9. 2003	1,2951 €	0,6702 €	-48,3 %
KANALŠČINA								
Domžale	1. 1. 2001	0,1332 €	0,2727 €	+ 104,7 %	1. 1. 2001	0,2067 €	0,2727 €	+ 31,9 %
Mengeš	1. 8. 2002	0,0979 €	0,2727 €	+ 178,5 %	1. 8. 2002	0,1816 €	0,2727 €	+ 50,2 %
Trzin	1. 8. 2002	0,0979 €	0,2727 €	+ 178,5 %	1. 8. 2002	0,1816 €	0,2727 €	+ 50,2 %
Lukovica	1. 9. 2002	0,0979 €	0,2727 €	+ 178,5 %	1. 9. 2002	0,1816 €	0,2727 €	+ 50,2 %
Moravče	1. 9. 2003	0,0900 €	0,2727 €	+ 203,0 %	1. 9. 2003	0,1669 €	0,2727 €	+ 63,4 %

Ali sedaj razumete, zakaj smo zaradi podražitev komunalnih storitev upravičeno najbolj glasni v Trzinu?

Kdo in s kakšno pravico je v imenu občanov Trzina pristal na uravnilovko cen?

Zagotovo imate tudi sami več vprašanj glede tega. Zaradi pozivov občanov Trzina in njihovih vprašanj v zvezi s podražitvijo smo se odločili za organizacijo zbora krajanov.

Zbor krajanov z edino temo **PODRAŽITEV KOMUNALNIH STORITEV V TRZINU** bo v četrtek, 27. februarja, ob 19. uri v CIH, v dvorani Marjance Ručigaj.

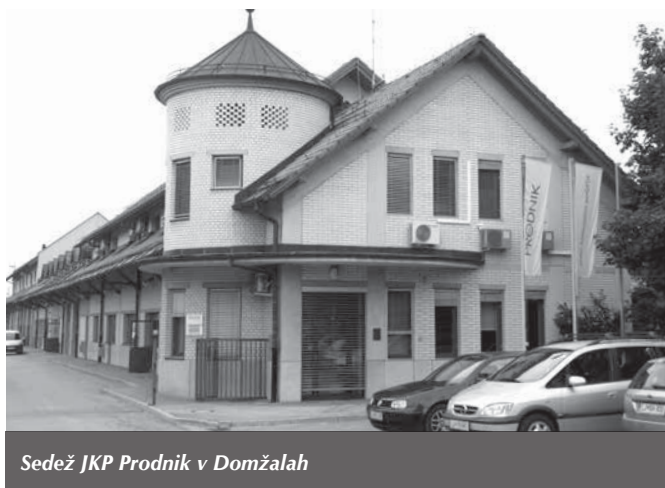
Na zbor javno vabimo tudi župana Trzina in direktorja JKP Prodnik, da bosta odgovarjala na vprašanja občanov.

Romeo Podlogar
www.zazelenitrzin.si

P. S. Od uredništva Odseva pričakujem, da bo ta moj odgovor objavilo ob Županovem kotičku, v katerem župan vsak mesec že več kot 15 let nekaznovano izvaja svojo volilno kampanjo.

S teorijami zarote v leto lokalnih volitev?

Sedež JKP Prodnik v Domžalah

Kot boste redne bralke in bralci Odseva najbrž ob branju spodnjih vrstic ugotovili, se zelo redko odzivam na zapise o delu Javnega komunalnega podjetja Prodnik v medijih. Sploh pa to velja v primerih, ko v letu lokalnih volitev v časopisu svoja mnenja izražajo lokalni politiki. Razlog za to je zelo preprost. Taki članki v časopisih namreč po moji skromni oceni niso namenjeni reševanju problemov, ampak zgolj ustvarjanju le-teh. Tako tudi na članek v januarški številki Odseva, ki vabi k skupinski tožbi in govori o preveč zaračunani smetarini, ne bi odgovarjal, če ne bi izredno razburil mojih sodelavcev. Njihovo ogorčenje nad dejstvom, da si občinski svetnik dovoli v javno glasilo zapisati, da so opeharili ljudi in jim »kradli« denar, je bilo neizmerno. In ob dejstvu, da je urednik Odseva v prejšnji številki na podobni temi v svojem Uvodniku zavzel stališče, da je nekje pa vseeno potrebno potegniti črto, sem se tudi sam odločil, da storim enako.

Poglejmo najprej dejstva. Občine Trzin, Domžale, Mengeš, Lukovica in Moravče ter Javno komunalno podjetje Prodnik so v letu 2009 sprejele odločitev, da zbiranje embalaže na ekoloških otokih ni dovolj učinkovito ter da povzroča več težav za uporabnike, kot prinaša koristi zaradi ločevanja odpadkov. Na podlagi resne študije, ki jo je, mimogrede, napisal strokovnjak za odpadke, ki je občan Trzina, so se občine in podjetje Prodnik odločili, da na podlagi uspešnih primerov iz Nemčije in Avstrije pričnejo z ločnim zbiranjem embalaže od vrat do vrat. Kot prvi v Sloveniji smo izmed vseh občin s tem pričeli ravno v občini Trzin.

Rezultat je presegel vsa pričakovanja. Najbolj smo bili vsi skupaj veseli odličnega odziva uporabnikov rumenih zabojnikov, ki so izrazili veliko zadovoljstvo nad dejstvom, da jim embalaže ni več potrebno skladiščiti znotraj stanovanj in nositi na ekološke otoke. Vsem je namreč jasno, da je volumensko gledano odpadne embalaže največ. Še najbolj pa je uporabnike razveselilo dejstvo, da je ne glede na dodaten rumeni zabojnik cena za ravnanje z odpadki ostala enaka. Vse ostalo je zgodovina. Našemu primeru so kmalu sledili tudi drugje po Sloveniji, država pa je zahtevo po obveznem zbiranju embalaže od vrat do vrat zapisala v državne predpise.

Seveda so vse občine novi način zbiranja odpadkov kot tudi način zaračunavanja le teh na novo opredelile v občinskih odlokih. Vsak način zaračunavanja komunalnih storitev mora biti namreč natančno predpisan, da ne prihaja do kakršnihkoli nejasnosti glede tega. In tako je podjetje Prodnik v skladu s petnajstim in šestnajstim členom Odloka o ravnanju s komunalnimi odpadki od leta 2009 naprej vsem uporabnikom (med njimi tudi bivšim oz. sedanjim predsednikom vlade, ministrom, poslancem, predsednikom parlamentarnih strank, županom, občinskim svetnikom, predsednikom uprav velikih podjetij, tožilcem, sodnikom, policajem, državnim inšpektorjem, predsednikom protikorupcijske komisije, ambasadorjem itn.) zaračunavalo ravnanje z odpadki, in vsem je bilo jasno, da to počnemo v skladu z navedenim, torej legitimno in zakonito.

Vse dokler se v letu lokalnih volitev ne ugotovi zarote, kako so zaposleni v podjetju Prodnik okrog prinašali ne le vse svoje uporabnike z vsemi veljaki vred, ampak seveda tudi sami sebe. Glede na to, da večina zaposlenih v podjetju Prodnik živi v eni izmed na začetku naštetih občin, so torej malodane z zaroto dosegli, da so sami sebi zaračunavali bistveno previsoko ceno za ravnanje z odpadki. Tako naj bi bil krog sklenjen, in kot lahko razumemo pisanje občinskega svetnika, zarota popolna.

Se je morda kdo od bralcev ob branju do sedaj napisanega globoko zamislil nad dejstvom, kaj si lahko posamezniki dovolijo? Ampak to še zdaleč ni vse. Če namreč zarota obstaja, in če so nekateri v to prepričani, potem je seveda o tem potrebno obvestiti policijo in državno tožilstvo ter podati kazensko ovadbo. Saj vendarle ne govorimo o čemerkoli, ampak o tem, da je podjetje v sto odstotni občinski lasti, verjetno ob vedenju vseh nadzornih organov, organizirano kradlo svoje uporabnike. To pa je brez dvoma

kaznivo dejanje. Seveda pa posamezniki dobro vedo, da je lahko tudi podajanje krive ovadbe kaznivo dejanje. Seveda se temu lahko elegantno izogne tako, da se angažira prijatelje odvetnike, ki vložijo civilno tožbo. In tako je sklenjen še en krog. Odvetniki bodo dobro zaslužili, epiloga na sodišču pa pred lokalnimi volivci tako ali tako ne bo. Vsekakor bi bilo pametno, če bi tisti, ki se bodo pridružili takšni vodeni igri, povprašali organizatorje, kdo jim bo povrnil stroške odvetnika in sodnih taks v primeru, da tožba ne bo uspešna.

Vsem, ki jim teorija zarote vseeno ni tako blizu, hkrati pa imajo v zvezi z navedenim in s pred tem zapisanimi očitki kakršnokoli vprašanje, predlagam, da si preberejo Odlok o ravnanju s komunalnimi

odpadki v občini Trzin. Lahko pa se obrnejo na podjetje Prodnik preko elektronske pošte, navadne pošte oz. telefona in bodo, tako kot vedno, deležni prijaznega, natančnega in konkretnega odgovora.

Ne glede na vse pa nečesa zagotovo ne smemo pozabiti in prezreti. Okolje, v katerem živimo, smo podedovali od svojih staršev in ga bomo predali svojim otrokom in vnukom. Kakšno bo, je odvisno izključno od nas. Vsak dan namreč vsi proizvajamo odpadke, odpaden zrak in odpadno vodo. Naj nam ne bo vseeno!

S spoštovanjem,

Marko Fatur,
direktor Javnega komunalnega podjetja Prodnik

Kazen za zamudo bi morala plačati država

V Javnem podjetju Centralna čistilna naprava Domžale–Kamnik, solastnica katerega je tudi Občina Trzin, že dlje časa načrtujejo posodobitev in nadgradnjo čistilne naprave, vendar z delom še niso začeli. Zakaj je tako, kakšne posledice bomo nosili zaradi zamude začetka posodobitve in nadgradnje CČN, nam je pojasnila direktorica CČN Marjeta Stražar, ki je hkrati tudi razložila, kakšne izboljšave in posledice naj bi prinesla posodobitev CČN.

Ko ste začeli s pripravami na posodobitev CČN, ste navajali, da je skrajni rok za začetek posodabljanja, če želite ujeti predvidene roke, september 2013. S posodabljanjem septembra še niste začeli. Kaj to pomeni za uresničitev načrtov in izpolnjevanje pogojev, ki jih bo postavila nova zakonodaja?

S pripravami na nadgradnjo CČN smo v bistvu začeli že s prvo vlogo za pridobitev kohezijskih sredstev v letu 2007. Od takrat smo naredili zelo veliko, saj je vse pripravljeno za takojšnji začetek del: pripravili smo vso zahtevano dokumentacijo, izbran je bil izvajalec gradbenih del in določen nadzor. Tako bi lahko z deli začeli takoj in še pravočasno dokončali nadgradnjo CČN do avgusta 2016, ko poteče okoljevarstveno dovoljenje. V primeru, da nadgradnja ne bo pravočasno končana, bomo imeli zaradi nezagotavljanja zakonskih zahtev zagotovo težave z inšpekcijo, saj ne bomo mogli več izvajati tržnih storitev, kar pomeni precej višje cene za storitve čiščenja odpadne vode za občane, ker sedaj izpad sredstev pokrivamo prav s tržnimi storitvami.

Zakaj je prišlo do zamud in kdaj lahko pričakujemo uresničitev načrtov?

Ko že rečeno, je z naše strani že od avgusta 2013 vse pripravljeno za operativni začetek del na projektu nadgradnje CČN. Zamuda je nastala izključno zaradi zastoja izdaje odločbe o pridobitvi kohezijskega deleža za izvedbo sanacije s strani države Slovenije. Izdajo odločbe pričakujemo najkasneje v mesecu februarju 2014, in sicer po pregledu stanja projektov s strani države. Pričakujemo, da bodo državni organi skladno s sprejeto zakonodajo končno ustrezno ukrepali in odvzeli odločbe o dodelitvi kohezijskih sredstev tistim občinam, ki do danes niso izpolnile svojih obveznosti. V primeru, da odločba v prihodnjih mesecih pred poletjem ne bo pridobljena, se bodo morale občine lastnice infrastrukture samostojno organizirati in izvesti projekt z lastnimi sredstvi in krediti. Druge možnosti ne vidimo!

Za kakšno posodobitev gre? Kaj bi ta posodobitev pomenila za naravno okolje na območju porečja Kamniške Bistrice?

Nadgradnja vključuje dodatne procese za čiščenje dušika in fosforja ter sprejem večje količine odpadne vode na dotoku, kar so-

dobna tehnika drugje po svetu že omogoča. Poleg tega bo mogoč dodaten sprejem odpadne vode s področij, kjer je kanalizacijski sistem v gradnji, in sicer v sedanjih sprejemnih občinah in v občini Cerklje na Gorenjskem. Vsekakor bo po nadgradnji reka Kamniška Bistrica bistveno manj obremenjena tako z organskimi snovmi kot tudi z dušikom in fosforjem, kar se bo odražalo na izboljšanjem kemijskem in biološkem stanju reke.

Kaj bi ta posodobitev konkretno pomenila za Trzin?

Občina Trzin je ena od lastnic infrastrukture CČN, in kot trajnostno naravnana občina sledi interesu ustreznega reševanja čiščenja odpadne vode v smislu varovanja vodnih virov. Zato je nadgradnja CČN eden izmed najbolj pomembnih projektov v naslednjih letih, čeprav je lokacijsko CČN v občini Domžale.

Če zamudite roke, naj bi to prineslo tudi finančno kazen s strani EU. Če se to zgodi, kdo bi moral plačati kazen?

Zakonski roki so določeni, in jih je treba resno upoštevati ne samo zaradi potencialnih kazni, temveč predvsem zaradi varovanja okolja, ki je glede na današnjo »nasilno« dejavnost človeka velikokrat močno ogroženo, predvsem vodni viri, posledice pa se odražajo v celotnem okolju. V primeru nezagotavljanja ustreznega čiščenja odpadnih voda na posameznih aglomeracijah bo država Slovenija odgovarjala Bruslju.

Klemen Hvasti

Urednikovo sporočilo

S tokratnimi objavami člankov o višini plačevanja odvoza komunalnih odpadkov iz Trzina v Odsevu začasno ustavljamo to polemiko. Problematiko bomo spet obravnavali, če se v zvezi z njo zgodi kaj novega, zdaj pa se polemika vse bolj spreminja v nabiranje političnih točk in ponavljanje že povedanega. Ker je v Trzinu še več perečih vprašanj in zanimivih tem, se bomo v prihodnjih številkah posvetili tem, verjame mo pa, da si je vsak bralec s pomočjo tistega, kar smo do zdaj objavljali na temo zaračunavanja odvoza odpadkov, lahko ustvaril svoje mnenje. Prosimo pisce polemik, da se tega držijo, da ne bo slabe volje in natolcevanja o urednikovem podleganju vplivom z ene ali druge strani.

Urednik

Pogrešamo boljše dogovarjanje z Občino

Usoda starega farovža še nejasna

Hitro minevajo dnevi, leta še hitreje. Temu letu bo v Trzinu prav gotovo svoj ton dalo praznovanje 40-letnice trzinske župnije. Prav je, da tudi v lokalnem občinskem glasilu temu dogodku namenimo več pozornosti, saj je dovršen del naših občanov tudi vernih. Ob vsakem jubileju se človek rad ozira na pot, ki jo je prehodil, na kamne, ki jih je moral umikati, da drugi za njim ne bi padali, na ljudi, ki so veselih obrazov hoteli mimo, kakor da se nič ne dogaja ... na tisočere trenutke sreče, ob katerih ti roka zadrhti, če grede v pozabo. In hkrati je obletnica vselej priložnost, ko se lahko zazremo v prihodnost, v cilje in izzive, ki prihajajo. Prav zato smo se ob obletnici odločili za klepet s trzinskim župnikom Boštjanom Gučkom o trzinski fari in o njem samem.

Kako se je začela vaša pot do duhovniškega poklica?

Ta pot se je začela že doma v domačem kraju, ko smo fantje radi ministrirali in bili tako vedno povezani z župnikom. To je bila prijetna skupina, poznanstva in prijateljstva z nekaterimi so se ohranila tudi po srednji šoli, vse do danes. Skupaj smo hodili na duhovne vaje v Želumlje, nato smo se nekateri srečali tudi v srednji šoli. Vsak poklic ima nek razvoj, tako je tudi z duhovniškim.

Kje vse ste službovali in kdaj ste prišli v Trzin?

Začel sem kot kaplan pri Sv. Križu na Žalah. Nato sem bil tri leta v Domžalah.

Duhovnik ima posebno odgovornost tudi do domače župnije. Vas je bilo kdaj strah, da bi prišli na nedejavno župnijo, kjer ne bo nobenega odziva?

Duhovnik ima odgovornost, da ljudi vodi k Bogu; nanj se obračajo v stvareh, ki se nanašajo na Boga, to so predvsem zakramenti: sveta maša, krst, priprava na obhajilo in birmo, razne pobožnosti: molitve za rajne, litanije, šmarnice, blagoslovi hiš, družin in podobno. Duhovnik je tudi uradni predstavnik Cerkve na župniji, razlaga nauk Cerkve in po njem deluje ter k temu spodbuja tudi vernike.

Razlike med župnijami gotovo obstajajo, vendar vse bolj ugotavljam, da niso tako pomembne razlike, ampak podobnosti, ki jih je vse več. Podobni so namreč problemi, s katerimi se srečujemo, podobno je delo in naše naloge, ki jih imamo v župnijah. Odziv vernikov je končno tudi podoben, s to razliko, da je na podeželju manj opazen prehod iz cerkvenega v posvetno, kar pa je zgolj vprašanje časa in razvoja, ki je danes zelo hiter, in se te razlike

iz leta v leto manjšajo. Nikjer pa ni tako, da ne bi bilo nobenega odziva. Kjer je sveta maša, tam je Kristus in tam je Cerkev in so kristjani. Vedno se jih nekaj najde, tudi v Trzinu, ki jim je mar za cerkev, za župnijo, za župnika ... Ni tako pomembno število, pomembna je kakovost, ki ji kristjani rečemo vera v Jezusa Kristusa, ki je pravi Bog in pravi človek. Samo pogledjte: Jezus je imel pod križem odziv štirih, v rimskem cesarstvu je evangelij razširjalo najprej dobrih dvanajst mož. Statistično gledano je bil to precej slab odziv. Kakovostno pa zelo dober. Rezultate občudujemo še danes.

Smo torej v nevarnosti, da bi zaradi majhnosti imeli manjvrednostni kompleks in iz tega izhajajočo željo samo po številčnosti, velikosti. Prevečkrat mislimo tako: »Ko bodo vsi, ko nas bo pa toliko, potem pa bomo, če bodo vsi, bom tudi jaz ...« Mišljenje, ki ne vodi k uspehu. To dokazujejo vsi uspešni slovenski podjetniki, ki so začeli iz nič. Imeli so idejo, pogum in voljo ter nekaj dobrih somišljenikov; danes se z njimi hvali cela Slovenija.

Kako se počutite v Trzinu in med Trzinci?

V Trzinu in med Trzinci in Trzinkami je prav prijetno, vsaj med tistimi, s katerimi imam kaj stika. Stalen trud pa tako kot povsod narekuje boj proti nevoščljivosti, opravljanju, obrekovanju in nasilju, ki ga je med nami, žal, še vedno preveč. To slednje ni več tako izrazito fizično, kot je bilo pregovorno nekoč znano za Trzin (pa ni edina gorenjska vas s tem slovesom), ampak je morda bolj psihično in religiozno, npr. mlačnost, ko se staršem ne ljubi priti k maši, silijo pa svoje otroke in s tem iz njih delajo invalidne vernike, ki bodo kasneje v veliki večini imeli težave z osebno vero, s Cerkvijo in posledično tudi z identiteto in medsebojnimi odnosi. To je velika odgovornost, ki se je starši premalo zavedajo. Vendar ni samo to, mnogo je med nami tudi poštenih in dobrih ljudi.

Kakšna je vloga Cerkve na Slovenskem v današnjem času in v prihodnosti, kot jo vidite vi?

Vloga Cerkve je približati ali poglobiti vero, odnos z Jezusom, kar pa lahko vključuje različne pristope. Po drugi strani se človek po Cerkvi bliža Bogu. Cerkev je bila ne le za Slovenijo, ampak za celo staro celino vedno pomemben dejavnik razvoja, tako duhovnega kakor tudi gmotnega napredka, kljub vsem slabostim njenih članov. Samo pogledjmo svetega Cirila in Metoda, škofa Hrena, Dalmatina, Trubarja, blaženega škofa Slomška, knezoškofa Jegliča, če omenim samo nekaj najbolj znanih imen. Poleg njih je še mnogo skritega dela na področju šolstva, zdravstva, karitativne dejavnosti, umetnosti, varovanja kulturne dediščine in duhovnosti skozi vso zgodovino. Večina premalo pozna to plat zgodovine. Kaj vse smo prejeli po Cerkvi kot instituciji ali po njenih prizadevnih članih: prevedeno Sveto pismo, prvo slovensko šolo, mnogo misijonov, mnogo bolnic, ubožnic, vrtcev, v večini vsa umetniška dela, glasbo ... Mislim, da bo Cerkev še naprej delovala na teh področjih, da bo tudi po zgledu papeža Franciška pomagala človeku v stiski, duhovni ali gmotni, osebni ali družbeni.

Kakšno vlogo, menite, ima Cerkev v Trzinu?

Cerkev je zelo širok pojem, ki se večkrat zlorablja in napačno razume. Cerkev je namreč bolj teološki pojem in zaobjema vse verujoče, vse kristjane. Župnija in škofija pa sta vsaka zase samostojni pravni osebi tudi pred civilnim pravom. Zato za določene zlorabe ni kriva Cerkev v Sloveniji, ampak posamezna škofija ali župnija ali pa celo zgolj posamezni nosilci funkcij.

Morda bi bilo bolje reči, kaj pomeni za Trzin župnija in verniki v njej. Župnija je namreč teritorialno ali v nekaterih primerih tudi personalno zaokrožena osnovna, temeljna enota škofije, te pa sestavljajo vesoljno Cerkev. Podobno kot družina v družbi. Vloga župnije v Trzinu je povsem jasna: med konkretnimi ljudmi, verniki in neverniki, bo po duhovnikih skrbela za rast vere, za poglobljanje duhovnega življenja in tudi za druge potrebe ljudi. V tem delu je samo duhovnik premalo. Potrebno je sodelovanje vseh članov lokalne cerkvene skupnosti – župnije, saj smo vsi odgovorni, kako živimo našo vero.

Letos trzinska župnija praznuje 40 let. Kaj vse se ob tem jubileju pripravlja, kateri dogodki, katere aktivnosti?

Res je. 1. januarja 1974 je ljubljanski nadškof Jožef Pogačnik razglasil župnijo Trzin. Tega dogodka smo veseli, saj je bil Trzin vseskozi na križišču, sicer podrejen Mengšu, vendar vedno le s Črnučami, Mengšem in Domžalami. Po samostojni KS in širitvi kraja se je samostojnost začela tudi na cerkvenem področju, kar je končno pripeljalo do samostojne občine. Kar nekaj dogodkov se je že zgodilo v naši cerkvi. Prvi dan novega leta smo imeli slovesno sveto mašo z zahvalno pesmijo in blagoslovom z Najsvetejšim. V adventu in predvsem v božičnem času je sledilo kar nekaj koncertov. Ožja duhovna priprava se bo začela po veliki noči, v tednu pred Florijanovo nedeljo. V postu pripravljamo tudi romanje k svetemu Florijanu in na Dunaj. Pred veliko nočjo nameravamo izdati *Kroniko duhovnije Trzin do l. 1938*, ki jo je spisal stalni duhovnik v Trzinu, Viktor Kragl.

Dogodkov, tako kulturnih kot duhovnih, bo kar nekaj. Povabim še enkrat vse ljudi dobre volje, da si ogledajo spletno stran župnije ali facebook stran župnije, kjer bodo našli tudi priložnostno zbiranko ob 40-letnici župnije in vse sveže podatke o praznovanju; vse prav lepo povabim na skupno praznovanje.

Kdaj bo osrednja prireditev ob 40-letnici?

Osrednje praznovanje bo na Florijanovo nedeljo s slovesno procesijo ob 9.30 izpred gasilskega doma v Trzinu do cerkve, kjer bo sveta maša in nato dogajanje pod šotorom na šolskem igrišču. Dogovarjanja in priprave so že v polnem teku. Upamo, da nam čim bolj uspe. Predvidevamo, da nas bo zabaval ansambel, malo tudi mengeška godba in morda trzinski folkloristi. Kdor bo želel, bo lahko dobil tudi golaž in pijačo. Pogostitev bo ob tej slovesnosti brezplačna, če bi kdo želel ob tem kaj prispevati, bo lahko to storil pri darovanju na koncu svete maše ali v šotoru. Seveda to ni obvezno, mislim pa, da je vsem jasno, da so s praznovanjem povezani stroški, in to ne le za šotor, ampak za vso organizacijo.

Ali mogoče načrtujete tudi kakšna obnovitvena dela na cerkvi ali župnišču?

Trenutno večjih del ne načrtujemo, saj je bilo župnišče generalno obnovljeno 2011/12. Tudi tukaj manjkajo še kakšne malenkosti (domofoni, avdio-video oprema v zgornji učilnici, nekaj pohištva v kletih ...). Obnova cerkve je za župnijo prevelik zalogaj, in bo v prihodnosti potrebno skupno sodelovanje z občino, če bomo želeli ohraniti ta kulturni spomenik, ki bo najprej potreben statične obnove (temelji, venec, injiciranje), nato pa verjetno obnove strehe. Manjša dela, ki bodo z leti lahko uresničljiva, so menjava oken, prenova električne napeljave in ozvočenja, obnova križeva pota in nova vrata. Našim prednikom je potrebno izreči zahvalo, da so ta božji hram sezidali in ohranili, kar ni bilo lahko za tiste čase. Res pa je, da so sodelovali vsi. Danes pa bi marsikdo želel, da to urejajo zgolj kristjani. Razmišljanje, ki je prepojeno s totalitarno ideologijo in popolnoma neevropsko, nedemokratsko. Saj tudi vso javno upravo z muzeji in galerijami vred vsi podpiramo s proračunom, pa jih koristijo le nekateri državljani. Nekatere stvari so pač javno dobro, saj koristijo vsem, ki jih potrebujejo, enako velja za kulturno-umetniške sakralne objekte.

Vsa ta dela bodo vsekakor čakala, dokler prej ne bo urejeno župnijsko dvorišče. Dovoljenje za nadstrešek že imamo. Dvorišče bo potrebno tlakovati in obenem urediti tudi ponikovalnice za deževnico s strehe.

Kakšne so novice v zvezi s starim farovžem?

V zvezi s starim farovžem sem se z županom pogovarjal samo enkrat, in to samo glede tega, da bi občina zemljišče odkupila ali nam v zameno komunalno uredila parcelo, kjer stoji cerkev, ki zdaj na žalost ni priključena na vodovod in kanalizacijo. Ne ŽPS ne nadškofijska gospodarska uprava se s tem ni strinjala, saj ta menjava ne bi bila uravnotežena. Vse druge novice glede namer in želja v glavnem izvem kot vi vsi, iz Odseva, kjer glavni občinski akterji dajejo izjave. Včasih je kar nekaj nejasnosti, zato želim povedati, kako stvari stojijo, da si ljudje o tem lahko ustvarijo svoje mnenje:

1. **Številke parcel in lastniki zemljišč:** Stari farovž ima svojo parcelno številko: 128/2. Stavba in zemljišče pod njo je vseskozi last najprej predvojne trzinske občine, nato KS in danes Občine Trzin. Lastnik parcele št. 128, kjer so pozidali tudi stari farovž, je bil Matevž Cotman. Lastnik dovozne poti (št. parcele 118/2) je bil Janez Kepic, saj je bila ta par. 118/2 del njegovega travnika. Šele župan Rok Florjančič je leta 1898, ko je župnišče stalo že 4 leta na tuji lastnini, izvedel zamenjavo parcel, da je tako prišla parcela pod župniščem iz zasebne v občinsko last. Ker se nihče ni pritožil, niti mengeški župnik Zorc, je ta parcela ostala občinska. Za del par. št. 128 pod stavbo (danes 128/2) je takratna občina zamenjala svojo par. št. 127, ki je tudi danes parcela št. 127, razdeljena na štiri enote, med hišama številka 11 in 12. Zemljo okrog starega farovža (128/1 in 118/2) je zemljiško-knjižno urejal mengeški župnik Zorc leta 1898 in 1899 po pogodbah direktno z lastnikom in ju odkupil. Zato je bila lastninska pravica vpisana na podružno cerkev sv. Florijana v Trzinu.
2. **Današnje aktualno župnišče:** Novo, današnje župnišče, par. št. 129, ki je na dvorišču, par. št. 130, je bila nekdanja mežnarja, h. št. 13. Za ti parceli oz. mežnarjo je bila l. 1878 vknjižena lastninska pravica na podružno cerkev sv. Florijana v Trzinu. Zato je danes to tudi last župnije. V njej so bivali cerkovniki (mežnarji) ali organisti, včasih sta bili službi združeni. Zgrajena je bila za potrebe cerkve in bogoslužja.

Pred tem je to funkcijo opravljala mežnarija na h. št. 9, tik ob cerkvi, kjer je bival tudi Cotman Matevž. To mežnarijo naj bi od jabeljskih gospodov kupil mežnar v 18. stol. za 68 Fl. Po vsej verjetnosti je bila to posest na par. št. 137. Do 19. stol. so tu še bivali mežnarji, saj je v novi mežnariji ali starem farovžu, h. št. 13, na p. št. 129 in 130, bival duhovnik. Prav na tem mestu stoji župnišče tudi danes.

3. **Služnosti in pogodbe za parcele okrog starega farovža:** Vsa zemlja (p. št. 128/1 in 118/2) okrog starega farovža, vključno z dovozno potjo, je v lasti Župnije Trzin. Glede služnostne pravice poti (par. št. 118/2) ali najema zemlje okrog ni bilo nikdar in nikoli z nikomer nič dogovorjeno, razen tega, da smo na željo Občine, ki je sicer grozila s sodiščem, dali pravico za podiranje objekta, najdlje do 29. 9. 2014. Kljub temu se v času od junija, ko so podnajemniki odšli, do tega datuma ni zgodilo nič, razen da so objekt sedaj odklopili od komunalnih priključkov.

Nekateri podnajemniki v farovžu so imeli sklenjene z župnijo zgolj pogodbe za uporabo vrta.

4. **Ohranjenost starega farovža in cenitev:** Stari farovž ni več primeren za bivanje, kar je ugotovila in v uradnih dopisih izrazila tudi Občina. Potrebno je rušenje. Občina je po dveh uradnih zapriseženih cenilcih ocenila, da je objekt vreden 87.729,71 evrov. S tako ceno želi pristopiti tudi k licitaciji. To pomeni, da bi morebitni kupec moral imeti še vsaj okvirno 30.000 evrov ali celo več za rušenje. Obenem bi se moral dogovarjati za služnost in druga dovoljenja, saj je zemlja okrog farovža župnijska. Ocenitev glede na dano situacijo torej presega vse razumne meje.
5. **Kdo in s kakšnim namenom je financiral stari farovž:** Stari farovž je v višini 5000 kron financiral Martin Narobe, župnik v Zapogah, doma iz Trzina, 1000 goldinarjev je prispevala podružna cerkev v Trzinu, nekaj pa ljudje s tlako. Dokončan je bil leta 1894. Domačini so pomagali predvsem s prevozom gradbenega materiala. Zgradili so ga z namenom, da bo v Trzinu živel stalni duhovnik. Namenjeno je bilo torej za duhovnijo ali župnijo. Takratna Občina sama je prispevala samo skromni minimalni del, to je 50 Fl za zamenjavo parcel z Matevžem Cotmanom in Janezom Kepicem. Povojni lastniki tudi niso veliko vložili v stavbo (predvsem nova okna in plinska napeljava), ampak so jo preko 60 let oddajali v najem. Če računamo, da je bila povprečna plača duhovnika pred prvo svetovno vojno 600 kron na leto, vidimo, koliko je rojak Narobe prispeval. Celoten znesek po Kraglovi *Kroniki* naj bi znašal 5395,96 kron.
6. Pričakovali bi, da bomo skupaj s starim farovžem uredili tudi nekaj drugih še nerešenih zadev, kot je pločnik okrog župnišča, del ceste na Habatovi ulici in podobno. Zaenkrat z občinske strani žal ni bilo interesa, da bi se konstruktivno in resno pogovorili o možnih rešitvah. Problem starega farovža je zgodovinsko pogojen. Pravno in zemljiškopravno teh stvari v danem zgodovinskem trenutku niso uredili do konca ne takratni mengeški župnik ne župan Florjančič, volje pa je zmanjkalo tudi Trzincem. Upam, da te zgodovinske napake ne bomo ponavljali, ampak našli rešitev, ki bo dobra tako za župnijo, sosede in tudi za občino. Potrebno je razumeti, da ima tudi župnija svoja pričakovanja in zahteve, ne le Občina, ki ji stari farovž trenutno gotovo pomeni samo strošek, in bi tudi vsakemu, ki bi ga imel.
7. Ob javnih vprašanih nekateri občinski funkcionarji omenjajo, da bodo na mestu gradili nadomestno gradnjo. Kar sem

obveščen, o tem nihče ni povprašal ne mene ne nobenega mejaša. Zanimivo je, kako se zadeve v Trzinu urejajo vedno mehkeje, večkrat pa kar brez resnega dialoga med občani in upravo. Kljub temu da vedo, da zemlja okrog farovža ni občinska, govorijo, kot da je vse njihovo, ne ozirajo se na nikogar. Verjetno bo pa le potrebno sestati za skupno mizo in se pogovoriti, kakšna bo prihodnost objekta in tega koščka sredi Trzina.

8. Res je, da na parceli zdaj stoji stari farovž. Ne vem pa, zakaj bi morali zidati na tem mestu nekaj novega. Morda bi v tem okolju prav prišel tudi kakšen zelen kotiček, kjer se ob cerkvi in cesti skozi stari Trzin lahko nekoliko oddahnemo, se srečamo in rečemo kakšno besedo.
9. Prav je, da ob vseh danih podatkih navedem nekaj virov, kjer vsak lahko najde verodostojne podatke, več virov in konkretnih podatkov bo objavljenih tudi v *Kroniki duhovnije Trzin do l. 1938*, ki jo je spisal Kragl, in bo izšla v tem prazničnem letu.

Kako preživljate svoj prosti čas?

Veliko je stvari, ki me zanimajo, od rekreacije, branja, zgodovine do ogleda kakšne lepe znamenitosti ali preproste lepote hribov. Poleg tega mi ni težko stopiti tudi za kuhinjski pult.

Kakšno je vaše novomašno geslo in sporočilo Trzincem v novem letu?

Moje novomašno geslo je: »Jezus Kristus je Gospod,« kar je bilo prvo oznanilo, prva veroizpoved vse do danes. Jezus je edini odrešenik človeka. Trzincem in Trzinkam želim obilo blagoslova, ki ga sam Jezus želi prinesiti v naša življenja, če mu le odpremo svoja srca, če le ostanemo tiho in ga poslušamo, če to le želimo. Naj sprejme vaše skrbi in načrte ter vam z blagoslovom stoji ob strani vse leto 2014.

Volgemut

Veselo in zanimivo bo ves prvi majski teden

Trzinski praznični mesec maj zadnja leta vnaša res pestro družabno življenje v našo občino, letos pa bo zaradi praznovanja 40. obletnice župnije še posebej živahno. Dogajanje pa ne bo pestro le ob koncih prvega in drugega tedna v rožniku, ampak bo zanimivo tudi med tednom. Kot smo že omenili, bo najprej slavnostno v nedeljo, 4. maja, ko bo v trzinski farni cerkvi maša, posvečena zavetniku gasilcev in župnije, sv. Florjanu. V cerkvi bodo hkrati obeležili 40-letnico župnije, po slovesnosti v cerkvi pa se bo dogajanje preselilo pod šotor na šolskem igrišču, kamor bodo gasilci odkorakali v slavnostni povorki. Ker so člani TD premaknili Florjanov sejem za en teden, to je na konec drugega tedna, so se na Občini odločili, da šotor med tednom ne bo sameval. Na igrišču, če bo dež v šotoru, bodo športniki v četrtek, 8. maja, pripravili otroško olimpijado, na Občini pa razmišljajo, če bi recimo šotor izkoristilo še katero od trzinskih društev. Kar največ trzinskih društev namreč želijo pritegniti tudi v dogajanje na Florjanovem sejmu, ki bo v soboto in nedeljo, 10. in 11. maja. Kot smo slišali, imajo organizatorji veliko idej, vendar je prav, da vseh še ne razkrijemo in se pustimo prav na prireditvi presenetiti.

MŠ

Letos Florjanov sejem z novim datumom in novim prizoriščem

Letošnji Florjanov sejem, že 15. po vrsti, bo 10. in 11. maja na športnem igrišču pri osnovni šoli Trzin. Odločitev za to je seznam številnih predlogov in pripomb tako z naše strani, organizatorjev, kot tudi udeležencev sejma in tistih, ki zaradi hrupa niso zadovoljni s prireditvami pri stanovanjskih blokkih. Nova preureditev Ljubljanske ceste pred gasilskim domom tudi onemogoča postavitev prireditvenega šotora, saj je ukinjen drugi dovoz.

Ker je letos Florjanova nedelja, ki je posvečena zavetniku Trzina, 4. maja, torej še v času prvomajskih šolskih počitnic in prvomajskih dopustov, smo se odločili, da sejem prestavimo za en teden, saj podaljšane prvomajske počitnice pomenijo manjše število obiskovalcev in seveda tudi udeležencev na sejmju – od prodajalcev na stojnicah do nastopajočih, umetnikov, športnikov, navsezadnje tudi oslABLJENO tehnično ekipo društva, ki skrbi za postavitev prizorišča in po prireditvi pospravljanje in shranjeva-

nje sejemске opreme. S soglasjem Občine Trzin, lastnice prireditvenega prostora, in ob upoštevanju šolskega reda Osnovne šole Trzin je Turistično društvo Kanja dobilo zeleno luč za omenjeni spremembi.

Vsako leto na sejem vabimo vsa trzinska društva in organizacije. Vabimo jih k predstavitev njihove dejavnosti na stojnicah, k sodelovanju v kulturnem, športnem in zabavnem programu. Že po običaju pa vabimo tudi trzinske gospodinje in druge, da se nam pridružijo s ponudbo doma pripravljenih zelišč, čajev, sladkarij in drugih jedi. Razstava, ocenjevanje in pokušina potic bo tradicionalni vložek nedeljskega sejma. Sobotni sejemski program bo poleg ponudb na stojnicah, kulinariki (klobasa) in svečani otvoritvi namenjen še športnim igram, ki jih bo na šolskem igrišču pripravilo Športno društvo Trzin. Večer bo namenjen zabavi in plesu.

Tudi nedeljski sejemski program (tokrat brez tradicionalne povorke v organizaciji PGD Trzin) bo namenjen kulinariki (potice), različnim delavnicam, orientacijskemu tekmovanju, zabavnemu, glasbenemu in plesnemu programu na odru. Načrtujemo predstavitev trzinskih društev in organizacij v povorki, ki bo za vse priložnost, da se na tej prvi spomladanski prireditvi predstavijo drugim občanom in sploh obiskovalcem. Zanje bomo, če bodo to želeli, priskrbeli še prostor na stojnicah. Za zgodnje večerne ure načrtujemo nastop tamburašev.

Za sodelovanje na sejmju potrebujete prijavnico; sprejemali jih bomo do 12. aprila 2014. Obrazec in pojasnila so na spletni strani TD Kanja www.td-trzin.si, na sedežu društva, to je Ljubljanska cesta 12 f – CIH, 1236 Trzin, tel. 01 564 47 30, po želji vam jo lahko tudi pošljemo na vaš naslov.

UO TD Kanja Trzin

Sami vplivamo na svoje ozdravljenje

Knjižnica Tineta Orla Trzin je v sodelovanju z domžalsko knjižnico in Lions kluboma Domžale in Kamnik v petek, 17. januarja, organizirala srečanje s priznano hrvaško zdravnico dr. Nelo Sršen, ki je avtorica uspešnice Rak na duši. Pogovor z gostjo, ki je bila rojena na Hvaru, je v dvoranici Marjance Ručigaj v CIH-u vodila Cveta Zalokar Oražem, sodelovali pa so še prevajalka knjige Stajka Skrbinek, Domžalčanka, ki je tudi sama prebolela rak, dr. Jana Vavl, ki je knjigo stro-

kovno pregledala, in Brane Krapež, terapevt in predavatelj v Šoli čustvene inteligence. Zanimanje za obisk je bilo tolikšno, da so imeli številni obiskovalci iz Domžal in sosednjih krajev precej težav s parkiranjem vozil, dvoranica pa je bila pretesna za vse poslušalce. Nela Sršen je zdravnica, kirurginja, članica skupine za presajanje jeter v Univerzitetnem centru v Padovi. Številnim bolnikom s to nevarno boleznijo je pomagala preživeti. Ko je bila že tako rekoč klinično mrtva, pa je preživela tudi sama. Iz prve

roke, kot nekdanja bolnica in hkrati zdravnica, je v knjigi opisala svoja skrita čustva, ki so jo pripeljala do bolezni, in način, kako je bolezen preseгла.

V življenju preživljamo zelo veliko različnih težkih trenutkov, travm, ki podzavestno vplivajo na nas, na našo osebnost, in spodbujajo razvoj bolezni. »Naše misli so energija. Energija, ki se prenaša prek živčevja v možgane, kjer vpliva na izločanje nevropep-

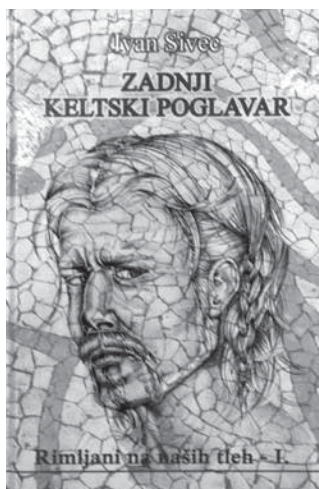
titov. To so hormoni, ki delujejo na vse naše organe in celice. Ko razmišljamo o nečem lepem, naš živčni sistem takoj reagira. Počutimo se, kot bi nas oblila toplota. To je reakcija živčevja, ki jo lahko opazimo; četudi vseh reakcij naših organov in celic tako hitro ne moremo opaziti, pa to ne pomeni, da do njih ne pride.« Preventivno je torej treba preprečiti zunanje vplive, ki povzročajo slabe simptome. Prepričana je, da vse, kar se nam dogaja v življenju, tudi negativne stvari, izzovemo sami, ob tem pa poudarja, da v nas samih obstajajo tudi notranji mehanizmi samoozdravitve. Če pacient nima zaupanja vase in v svojega zdravnika in če ne zna obvladati škodljivih negativnih čustev, mu tudi najboljše

zdravljenje ne pomaga. Znebiti se moramo negativnih čustev, sprejeti samega sebe in verjeti v ozdravitev.

Predavanje je bilo zelo zanimivo, vendar smo slišali tudi kritike, da bi pogovor morali pripraviti v večjem prostoru, da bi bilo lahko več poslušalcev, poskrbeti bi morali tudi za boljše obveščanje o takih dogodkih v Trzinu, saj so bili med poslušalci večinoma gostje od drugod, prav pa bi tudi bilo, če bi poskrbeli za ozvočenje, saj je gostja govorila sorazmerno tiho, in je vsi, še zlasti starejši, niso povsem dobro slišali.

MŠ

Ivan Sivec je predstavil novo knjigo

V gradu Jablje je Ivan Sivec predstavil knjigo Zadnji keltski poglavar. Najbolj ploden slovenski pisatelj in nekdanji radijski urednik Ivan Sivec, ki je bil rojen v Mostah pri Komendi, zdaj pa živi v Mengšu, se je ob letošnji 2.000-letnici Emona lotil pisanja štirih obsežnih romanov, s katerimi bo počastil veličasten jubilej Ljubljane. Prva iz Rimske tetralogije je izšla knjiga Zadnji keltski poglavar. Sivec je v njej upodobil zgodbo keltskega junaka Epa, ki se je upiral rimski pokoritvi naših krajev. Pri pisanju romana, ki

mu dramatičnost daje zgodba o ljubezni Epa do lepe Lajane, se je avtor opiral na številne zapiske, knjige in ugotovitve arheologov in drugih strokovnjakov o dogajanjih v antiki na naših tleh in o Keltih ali Tavriskih, ki so poseljevali naše kraje pred prihodom Rimljanov. Na predstavitvi, ki so jo popestrili pevci in pevke Mešanega pevskega zbora Svoboda iz Mengša, je zbrane pozdravil in čestital avtorju za njegovo 120. izdano knjigo tudi mengeški župan Franc Jerič, pisatelj pa je spregovoril o svojem

delu in o Tavriskih, ki jih opisuje v prvi od svojih štirih knjig. Bil je res prijeten večer. Pred dnevi je Ivan Sivec predstavil že drugo knjigo iz svoje rimske tetralogije z naslovom Usodna emonska lepota. To je zdaj že 122 knjiga Ivana Sivca, govori pa o tem, kako so Rimljani gradili Emono. Obe knjigi sta že skoraj razprodani, tudi v knjižnicah ju skoraj ni več mogoče dobiti. Ni čudno, da je Ivan Sivec že več kot desetletje ves čas med prvimi petimi najbolj brani slovenskimi avtorji.

Pred rednim zborom članov DU Žerjavčki Trzin

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin člane obvešča, da bo redni zbor društva v petek, 7. marca 2014, ob 16.30 v prostorih OŠ Trzin. Zaradi nemotene organizacije vas prosimo za potrditev udeležbe. To lahko storite osebno v Informacijskem centru Ivana Hribarja ali po telefonu na št. 564 47 30, in sicer najkasneje do 3. marca 2014.

Člane, ki še niste poravnali članarine za leto 2013, prosimo, da jo poravnate do najavljenega zbora, članarino za leto 2014 pa poravnajte do konca aprila 2014.

Gledališčniki iz Črneč bodo spet gostovali pri nas 21. marca 2014 bo pri nas zopet gostovalo Kulturno društvo Črneče. Tokrat se bodo predstavili s predstavo Učna ura dramatika Evgena Juneška. Predstava bo v dvorani KUD-a, Mengeška 9.

Javni vpis novincev za šolsko leto 2014/2015

Na podlagi tretjega odstavka 20. člena Zakona o vrtcih (Ur.l. RS, št. 12/1996, 44/2000, 78/2003, 113/2003-UPB1, 72/2005, 100/2005-UPB2, 25/2008, 98/2009-ZIUZGK, 36/2010, 62/2010-ZUPJS, 94/2010-ZIU, 40/2012-ZUJF) objavljamo **javni vpis novincev** v Osnovno šolo Trzin, Enoto vrtca Žabica, za šolsko leto 2014/2015. Vloge za vpis predšolskega otroka v vrtec oddajte osebno ali po pošti najkasneje do **31. marca 2014** na naslov **Osnovna šola Trzin, Enota vrtec Žabica, Mengeška c. 7/B, 1236 Trzin**. Obrazec vloge dobite v tajništvu vrtca oziroma na spletni strani vrtca http://279.gvs.arnes.si/joomla_vrtec.

Ravnateljica
mag. Helena Mazi Golob

Matjaž Brojan spregovoril Trzincem

V januarskem večeru kulture je župan občine Trzin g. Anton Peršak gostil novinarja, publicista, zbiralca in rezbarja Matjaža

Brojana iz Domžal. Matjaž, ki je tudi dobitnik Steletove nagrade za ohranjanje kulturne dediščine, odkar je upokojen še bolj vneto zbira gradivo za svoje knjige. Nedolgo tega je izdal svojo že 12. knjigo Počivajoči domžalski spomin, v kateri je zbral 53 domžalskih zgodb. Na večeru kulture je predstavil še knjigi Slamnata sled Domžal in Katarina iz domžalskega spomina. Pišec je zaprisežen »Domžalec«, tako rekoč zaljubljen v svoj kraj. Že dolgo zbira vse, kar je povezano z Domžalami in njegovo zgodovino. Prav njegova obsežna zbirka slamninarskega orodja in slamninarskih kit je bila osnova za domžalski Slamninarski muzej, na osnovi njegovega zbiranja eksponatov in podatkov o slamninarstvu pa je nastala tudi njegova monografija Slamnata sled Domžal. Med prijetnim pogovorom je gost večera povedal marsikatero zanimivost iz domžalske zgodovine, predstavil pa je tudi svoj odnos do Trzina. Pogovor z Matjažem Brojanom je za to številko pripravil naš sodelavec Primož Hieng, ker pa imamo težave s preobsežnostjo te številke, bomo pogovor objavili v naslednji številki.

MŠ

Pohorska omleta Štefice Račič

Pred leti je bila v Ne-delu objavljena »Popravljen zgodba o pohorski omleti«. Njen avtor je Vili Račič. Štefica Račič je žena legendarnega štajerskega gostinca. V železničarskem domu v Mariboru so poleg pohorske omlete pripravljali tudi druge dobrote. Vilija že dolgo ni več, Štefica pa živi v Trzinu in je članica skupine Naše vezi za samopomoč starih ljudi. Za njen 92. rojstni dan smo predlagali, naj skupino pogosti s pohorsko omleto. Z veseljem je sprejela predlog. V skupini nas je 14, preveč za eno pogostitev. Zato smo praznovali dva torka dopoldne. Pred tem je prišla Štefica k nam, na Mlakarjevo ulico, da je pogledala, kakšno posodo in pečico imamo. Nabavila sem novo ponev, ki je primerna tudi za pečico. V torek, malo po deveti uri, pa se je začelo zares. Štefica je s seboj prinesla sestavine za omleto: 7 jajc, 7 žlic sladkorja, 7 čajnih žliček moke (pol ostre in pol mehke), sladko smetano in brusnični džem. Pri delu ji je pomagal Ivan Trstenjak, ki se izobražuje za voditelja skupine. Ločil je beljake in rumenjake. Štefica je skrbno nadzirala ločevanje, ker vsaka najmanjša napaka lahko povzroči, da se sneg ne bi strdil. Rumenjake je penasto stepel s sladkorjem. Beljakom je postopoma dodajal rumenjake in moko; mešal je z leseno žlico, ki jo je Štefica prinesla s seboj, ker ne sme imeti vonja po čebuli ali golažu. Štefica je položila papir za peko v ponev, ki jo je namazala z margarino, da se omleta ne bi prijela. Maso je prelila v ponev in potisnila v pečico, ogreto na 200 stopinj, kjer je ostala 25 minut. Pečice ne smemo odpirati vsaj še 15 minut, da se omleta ne sesede. Medtem je Ivan stepel sladko smetano z malo sladkorja in trdilcem. Ko je bila omleta pečena, jo je Štefica stresla na servirni krožnik, odstranila papir, jo namazala z brusnično marmelado, pripognila na pol, jo potresla z mletim sladkorjem in okrasila s sladko smetano. Lepo je dišalo. Udeleženci rojstnega dne še nismo jedli tako dobre omlete. Voščili smo Štefici, da bi bila še naprej tako vitalna in sposobna. Stanuje poleg igrišča v Mlakah in pride peš na srečanje na Občino Trzin.

**Voditeljica skupine Naše vezi
Jožica Trstenjak**

(2. februarja 2014 sta bila v Nedelu objavljena slika in recept za pohorsko omleto, omenjen je tudi avtor omlete, Vilijem Račič).

Jožica Trstenjak, Štefica Račič in Ivan Trstenjak pri okušanju pohorske omlete.

Štefica in Ivan v kuhinji

Da bi Jefačnikova domačija zaživela za Trzin

Naš znameniti rojak Ivan Hribar, ki je še zlasti znan kot nekdanji župan mesta Ljubljana, med drugim pa je bil tudi državni poslanec, gospodarstvenik, pesnik, pisatelj in prevajalec, je bil rojen na Jefačnikovi domačiji ob sedanji Jemčevi cesti. Pravzaprav se je hiši takrat reklo pri Boldinčkovih, sedanje hišno ime pa je domačija, ki je med drugim tudi pogorela, dobila kasneje. Pred leti so hišo izpraznili, in ker ni nihče več skrbel zanjo, se je prazen objekt skoraj v celoti sam porušil.

Ker je med preperelimi zidovi vseeno ostalo še nekaj starega orodja, se je Turistično društvo Kanja pred približno šestimi leti odločilo, da reši, kar se rešiti še da. Poleg nekaj drobnih predmetov, ki bodo razstavljeni v domačiji, je članom društva pred propadom uspelo rešiti še 2 komata, mizo in stol, komat za volovsko vprego, lesena kolesa in del kmečkega voza - parizarja. Shranjene eksponate, ki so v zelo slabem stanju, bo potrebno restavrirati, strokovnjaki pa so že začeli obnavljati »zapravljivčkas«, to je nekakšna kmečka kočija za prevoz ljudi. Zbrane predmete so popisali in evidentirali na Občini ter jih shranili v bivšo lopo. Ker so to kasneje podrli in zgradili nov objekt, so »rešeni predmeti« z Jefačnikove domačije zdaj v zasebni hrambi. S pomočjo prijaznih domačinov se je zbirka povečala še za nekaj kosov starega orodja, kot so npr. lesen in železen plug in oralo za krajčke, nekaj lesenih koles, del konjske vprege in slamoreznica. V ponudbi je tudi »pajkel«, čistilec žita, in nekaj opreme za prostor pred ledenico.

Občina Trzin se je odločila, da bo v celoti financirala obnovo domačije, ker jo želi ohraniti kot pomembno pričevanje trzinske etnološke dediščine, ki označuje Trzin in tukajšnje prebivalce. Na avtentični lokaciji, z upoštevanjem zunanjih gabaritov, fasade in uporabo starih materialov ter s sodobno energetske zasnovo je Občina Trzin ob strokovnem sodelovanju z Zavodom za kulturno dediščino Slovenije opravila temeljito obnovo oziroma rekonstrukcijo posestva. Lani je bilo slavnostno odprtje in predaja gospodarskega dela domačije, velikega približno 230 m², ki je namenjen muzejski dejavnosti, v upravljanje Turističnemu društvu Kanja Trzin. Ker je objekt zavarovan kot spomenik lokalnega pomena in registriran kot memorialna dediščina, bo moralo društvo skrbeti za pripravo in promocijo različnih dogodkov, kot so kulturne prireditve in razstave, skrbeti pa mora tudi za oživljanje nekdanjih trzinskih običajev. Ob tem si ne morem kaj, da ne bi bila zaskrbljena, kajti s tem je pred nami nova ve-

lika odgovornost in obremenitev nas, prostovoljcev. Zaradi tega bo treba dosedanji program društva preveriti in kakšno utečeno, dobro prireditev, opustiti.

Za vse, ki si še niste ogledali notranjosti domačije, pa nekaj podatkov. Vsem domačinom in obiskovalcem bi radi predstavili koščke preteklosti, ki zaznamujejo in označujejo Trzin in tukajšnje prebivalce. Stalna razstava bo postavljena v kletnih prostorih, kjer je bila prvotno mišljena dvorana za ples folkloristov, pa se je izkazalo, da velikost ni primerna. Pritličje bo namenjeno predstavitvi življenja v času devetnajstega in dvajsetega stoletja ter prikazu mesarske dejavnosti, v nadstropju pa bo prostor za društveno pisarno ter občasne razstave.

V času ko je zima močno udarila z repom, je turistično društvo v Jefačnikovi domačiji organiziralo prvo srečanje z domačini o prav primerni temi, o tradicionalni trzinski kulinariki. Podobna srečanja se bodo nadaljevala ob drugih praznikih skozi vse leto. Pogovori bodo seveda potekali ob prikazovanju običajev v našem kraju, domačini bodo obujali spomine na dogajanja v pustnem času, na gregorjevo in o drugih praznikih. Kasneje načrtujemo zanimiva srečanja in pogovore o nekdanjih obrteh in še o marsičem; snovi za pogovore res ne bo zmanjkalo.

Ker želimo zbrati čim več gradiva za postavitev v Jefačnikovo domačijo, Občina Trzin, TD Kanja Trzin in Medobčinski muzej Kamnik prosijo lastnike *fotografij, pisnih dokumentov, razglednic, spričeval, literature, oblačil, notranje opreme in osebnih predmetov*, da darujejo eksponate občini v trajno last ali samo v uporabo. Z veseljem pa bi radi obogatili arhiv tudi s trzinskimi zgodbami, pripovedkami, mogoče kakšnimi posnetki ali s čim podobnim.

Vse zbrane predmete bodo pregledali strokovnjaki in jih po potrebi tudi obnovili. Prevzemnik pa se zaveže, da bo zapisal lastnika ali darovalca pri posameznem eksponatu in skrbno hranil predmete naše dediščine. Za postavitev poljedelskih pripomočkov pa bo zaradi velikosti težje dobiti prostor, ob domačiji bo to velik problem.

Domačini, sedaj je čas, da pogledate na podstrešja, v kleti, hleve in kozolce in predate v hrambo predmete, na katere ste že malo pozabili.

Dunja Špendal

Dediščina kulinarike – zbiranje receptov

Zapoznena zima je neusmiljeno uničevala infrastrukturo po vsej naši deželi. Na srečo je našemu koncu v glavnem prizanesla. Turistično društvo je po svojem programu organiziralo v Jefačnikovi domačiji prvo srečanje z domačinkami o prav primerni temi: tradicionalna kulinarika in ohranjanje številnih vezi z bogato dediščino kulinarike in gastronomije.

Glavni cilj projekta je prepoznati, ovrednotiti in izkoristiti ustne vire domačinov našega območja, ki se prenašajo iz roda v rod. Tej nalogi je potrebno nameniti veliko časa in energije, zbrati ljudi, zabeležiti recepte, po katerih so v preteklosti trzinske gospodinje pripravljale hrano, in vse to potem ljudem predstaviti in ponuditi, da pokusijo. Nekaj zato, ker je tudi priprava jedi naša

dediščina, nekaj pa tudi zato, ker jih potem lažje tržimo. Prvi rezultat prepoznavnosti in trženja je naša trzinska klobasa, široki javnosti že znana in zelo priljubljena.

Torej ima turistično društvo dovolj idej in volje, da bi zbralo zanimive recepte jedi iz tega okolja, vendar odziv še ni čisto pravi. Bodo pa mogoče prisotne udeleženke med pogovorom krajan-kam omenile, kako prijetno je bilo prvo srečanje, in se nam bodo pridružile prihodnjic še druge, ki imajo zakladnico spominov na način življenja v preteklosti in o jedeh, ki so jih ob različnih praznikih postregli slavljencem in gostom.

Dunja Špendal

Hude ledene rane trzinskega gozda

Že v soboto zvečer, 1. februarja, sem med nočno vožnjo iz avta opazil svetlikanje predmetov in še zlasti vejevja. Vedel sem, da požled objema naravo. Zjutraj mi je že prvi pogled skozi okno potrdil, da sem ponoči dobro videl. Povsod so visele majhne ledene sveče, vse je bilo prevlečene z ledom. Pograbil sem fotoaparata in šel slikat, saj takšnega požleda v Trzinu že dolgo ni bilo. Med sprehodom sem opazil vse več polomljenih vej, celo podrta drevesa, največ pa je bilo takih, ki so se globoko krivila pod težo ledenega okrasja. Bilo je lepo, a hkrati žalostno, še zlasti za rastlinje. Pred trgovino Mercator je ob meni ustavil prijatelj Andrej Nograšek, Trzinci ga najboljše poznamo kot nekdanjega trzinskega poštarja. »A slikaš? Pojdi z mano na Dobeno, tam je šele vrag! Boš videl! Skoči v avto!« mi je ponudil. Iz radovednosti sem res prisedel. Ko sva se peljala skozi Trzin, sva lahko povsod opazovala nenavadne prizore v led okovanih dreves. Še zlasti ob cesti Za hribom se je nad cesto sklanjalo vse več belih drevesnih zaves, tako da je moral Andrej kar previdno vijugati med poledenelimi in zasneženimi vejami. Na loškem zadnjem odcepu proti Dobenu pa sta naju ustavila policijska patrulja in znak stop. »Cesta je zaprta!« je povedal policaj. Dejal je, da je zaradi podirajočih se dreves in vej vožnja naprej smrtno nevarna, in ne dovolijo nikomur, da bi šel dalje. Morala sva obrniti, Andreju pa radovednost ni dala miru in zapeljal naju je do trzinskega smučišča. Tudi tam sva že med potjo videla precej pobešenih dreves in nekaj štrlečih škrbin, ki so pričale, da so se drevesa lomila. Izstopila sva iz avta in šla malo v gozd, Andrej pa me je nenadoma ustavil in dvignil prst: »Poslušaj!« Postal sem pozoren na nenavaden grozljiv zvok. Drevesa so ječala, vsake toliko časa pa je bilo slišati poke, kot bi kdo streljal s puško. »Drevesa pokajo in se podirajo!« je opozoril Andrej. Previdno sva hodila naprej in opazila vse več polomljenih dreves in vej. Ker sva videla, da je vse bolj nevarno, sva se vrnila.

Kasneje sem bil na službeni vožnji po kamniški in moravški občini in povsod smo naleteli na veliko razdejanje. Čeprav nekoliko manj kot po Notranjskem, je žled tudi na našem območju pustil boleče in hude sledove. Bližnja cesta proti Dobenu je bila dalj časa zaprta in tudi elektrike niso imeli. V Trzinu je bil le krajši električni mrk, vendar je bilo tudi po samem Trzinu več podrtih dreves in polomljenih vej. Ves čas me je zanimalo, kako je v gozdu. Ko so se razmere začele popravljati, mi je oče povedal, da se je prebil po Beli cesti in da je v gozdu zelo veliko škode, še zlasti pa nad Peskami – to je pred koncem doline, po kateri vodi Bela cesta. Takoj ko se mi je ponudila priložnost, sem šel v gozd. Zaradi toplega vremena je požled že popustil. Na Beli cesti so še ležala podrta drevesa, vendar je bila večinoma že prevozna. Nasproti mi je pripeljal avto, v katerem so bili kmetje iz Črnuč. Povedali so mi, da so se poskušali s trzinske strani prebiti do svojih parcel nad Dobravo, vendar je to še nemogoče, in da je tam še zlasti veliko škode med borovci. Pri Knoftrovih peskah sem zavil proti pobočju hriba in izvira Rakovnik. Na cilj nisem mogel, saj so mi pot zapirali vedno večji in daljši kupi podrtih dreves. Proti Rakovniku je podrtih na stotine dreves, kot bi velikan udaril z glavnikom in potacal celo pobočje. Mogočna bukova drevesa ležijo kot pokošena. Vsaj tretjina dreves, zagotovo pa več, je podrtih, nad pobočji Ovčjega brda pa je tam, kjer so se včasih zgrinjale krošnje, zdaj videti jasnino neba. Koliko drevja je podrtega, še zdaj ni povsem jasno. Do tja se nisem mogel prebiti. Počasi sem šel pod vznožjem hriba nazaj proti Trzinu. Ves čas sem moral plezati preko podrtih skupin debel. Vse do izvira Gvajšek je škoda ogromna.

Ko sem se izvil iz gozda, so mi povedali, da je precej podrtega drevja tudi v zatrepu ob koncu Mlakarjeve ulice, nad hišami Gorjupovih in Dolenčevih. Šel sem še tja in spet naletel na veliko razdejanje. Gospod Gorjup mi je predlagal: »Pojdi za hišo, boš

Spodnje tri slike kažejo razdejanje na koncu Mlakarjeve ulice, kjer so padla drevesa najbolj ogrožala hišo Gorjupovih.

Hudo razdejanje je po gozdu vse do Rašice.

videl, kako nam drevje potiska hišo stran!« Res so za hišo ležala podrta drevesa in več padlih orjakov je potiskalo hišo. Sosedje so mi povedali, da je bilo tistega dne tam grozljivo. Poslušali so lahko le ječanje in pokanje v gozdu, podiranje dreves. Zdelo se je kot sodni dan.

Tudi drugi prijatelji so mi poročali o hudi škodi in razdejanju po trzinskih gozdovih, še zlasti na pobočjih proti Dobenu. Ko sem šel še enkrat v gozd, sem tam spet srečal Andreja Nograška. Bil je v gozdarski opremljeni, s čelado, z motorno žago, sekiro in drugimi pripomočki. **»Pomagam odstranjevati škodo! To je noro! Ne morem mirno gledati tega! Priskočil sem na pomoč tistim, ki sami ne morejo. Daj, napiši v Odsev, da sem pripravljen do konca marca v gozdu zastoj pomagati vsem Trzincem. Imam opremo in vse potrebne izpite za varno delo v gozdu: za delo z motorno žago, vitlom in drugimi pripomočki. Te izpite sem opravil v vojski. Tako sem zgrožen nad tem, kaj se je zgodilo z gozdom, da sem pripravljen pomagati, kjer le morem!«**

Razdejanje v gozdu bo zagotovo terjalo veliko dela in pridnih rok. Andrejeva ponudba je res presenetljiva, lepo bi bilo, če bi bili tudi drugi po svojih močeh pripravljeni pomagati prizadetim lastnikom gozdov. Verjetno bo kako morala pomagati tudi Občina. Rane v gozdu bodo še dolgo pričale o ledeni ujmi požleda, prav pa bi bilo, da bi tudi s skupnimi močmi poskrbeli vsaj za odvoz padlih dreves, ki lahko postanejo gojišče gozdnih škodljivcev, in da bi spet uredili sprehajalne poti po gozdu, ki so številnim Trzincem zelo pri srcu in jim tudi veliko pomenijo.

Še to: Andreja Nograška lahko pokličete po telefonu: 041 404 479.

Miro Štebe

Andrej je pripravljen pomagati vsem prizadetim lastnikom gozda.

Konvoj agregatov so razposlali iz Trzina

Priklopnik je pripeljal 60 agregatov.

Natovarjanje pomoči za prizadeta območja.

Požled, ki je prizadel precejšen del Slovenije, je v mnogih vaseh, zaselkih in hišah povzročil izpad elektrike in jih popolnoma odrezal od sveta. Spet se je pokazalo, da Slovenci le znamo stopiti skupaj, ko je treba pomagati. Trume gasilcev in drugih reševalcev so se vse dni trudile, da bi normalizirale življenje na prizadetih območjih, povsod pa so začeli tudi zbirati pomoč za prizadete. V prvih dneh so ljudje še zlasti pogrešali elektriko, zato so poskušali zagotoviti kar največ agregatov za prizadeta območja. Rdeči križ Slovenije je izbral tudi Trzin za logistično središče, od koder so v četrtek, 6. februarja, desetim občinam razposlali pomoč in 60 agregatov. Agregate z močjo 3 kw so pripeljali pred avtomobilski servis AS Domžale in jih skupaj z

gorivom, prehrano, svečami in drugimi potrebščinami razdelili med območna združenja RK Ajdovščina, Cerknica, Ilirska Bistrica, Kranj, Mozirje, Nova Gorica, Postojna, Škofja Loka, Velenje in Zagorje. Generalni sekretar RKS dr. Danijel Starman je ob tem povedal, da so istočasno odprli tudi račun za zbiranje prostovoljnih finančnih prispevkov za prizadete zaradi posledic ledene ujme. Vsi, posamezniki in pravne osebe, lahko prostovoljne prispevke za akcijo Zima 2014 nakažejo na:

Rdeči križ Slovenije, Mirje 19, 1000 Ljubljana, TRR SI56 0310 0111 1112 208, sklic 00 937054, BIC banke SKBAS12X, Koda namena CHAR.

Največ dela zaradi požleda

V mesecu januarju so imeli otroci ob četrtek vaje. Spoznavali so opremo, gasilska oblačila ter se sproščali ob družabnih igrah.

Operativci smo imeli prvo soboto v januarju in februarju praktične vaje. Januarja smo zaradi slabega vremena trenirali v gasilskem domu tesnilni in dvizni program, preizkusili delovanje motornih žag, mobilizacijo telesa s ketom in zajemalnimi nosili pri poškodbi hrbtnice. Februarja smo imeli skupaj z PGD Študa v starem farovžu praktične vaje. Na vaji smo preiskovali prostore, iskali pogrešane osebe in gasili manjši požar. V drugem delu vaje smo se razdelili v dve skupini. Prva skupina je mobilizirala ponesrečenca in ga odnesla iz objekta s pomočjo keta in nosil. Druga skupina je dvigovala in stabilizirala breme ter zatesnila odtok. Potem sta se skupini zamenjali in ponovili vajo.

30. januarja smo se poslovili od našega najstarejšega člana Stanka Učakarja. Pokojni Stanko je bil prostovoljni gasilec 60 let. V vseh teh letih je naredil veliko dobrega za društvo in za naš kraj, za kar smo mu gasilci iskreno hvaležni.

V januarju nismo imeli intervencij, bilo pa je bolj živahno v začetku februarja. Največ intervencij smo imeli 3. februarja, to je bilo v tednu, ko je večji del naše Slovenije zajel žled. Prvi poziv smo dobili ob 4. uri. Šlo je za napako v plinski peči na Reboljevi ulici 42. Zaradi pregrevanja smo peč izklopili, da se je ohladila, in prepovedali nadaljnjo uporabo, dokler peči ne pregleda strokovnjak. Istega dne so nas ob 8.31 poklicali na Špruho 13. Na cesto sta se podrla dva borovca, ki smo ju razžagali in odstranili. Ob 9.13 in ob 9.51 smo na Mlakarjevi ulici pomagali odstraniti podrti drevesa, ki so poškodovala garažo in objekt. Ob 10. uri smo na Habatovi 7 a s pomočjo trodelne lestve odžagali vrh smreke, ki je visel proti hiši, nato pa še spodnjo vejo. Podobno smo ob 10.46 odstranili tudi drevje, ki je viselo na poslovni objekt na Brodišču 26. Ob 11.16 smo razrezali tri drevesa na beli cesti. Odvlekli smo jih z vitlom. Na Špruhi 1 smo ob 12.15 odstranili drevo, ki je bilo naslonjeno na objekt. Ob 13.18 se je Za hribom 14 na streho objekta podrla drevo. Razžagali smo ga in odstranili, odmetali sneg s strehe in jo pokrili s ponjavo. 4. februarja smo ob 16.09 odstranili veje, ki so se naslonile na električne kable.

Radi bi opozorili vse lastnike gozdov, sadnega in okrasnega drevja ter grmičevja, ki raste ob javnih poteh in občinskih cestah ter

drugi komunalni infrastrukturi (elektroenergetskih in telekomunikacijskih nadtalnih vodih), da drevje in grmičevje ustrezno znižajo in prirežejo. V primeru večje količine snega ali žleda lahko pride do oviranja prevoznosti javnih in občinskih poti, kar lahko onemogoča nemoteno oskrbo prebivalstva, same veje pa lahko ogrožajo tudi pešce na pločnikih in voznikom slabšajo preglednost in varno vključevanje v promet. S pravočasnim ukrepanjem bomo tako lahko zmanjšali tveganje ogrožanja sebe, ostalih in pa tudi intervencijskih služb.

Z gasilskim pozdravom Na pomoč!

Dušan Kosirnik

Poziv za preventivne posege lastnikom gozdov, sadnega in okrasnega drevja ter grmičevja ob javnih poteh in občinskih cestah

Ponovno pozivamo vse lastnike gozdov, sadnega in okrasnega drevja ter grmičevja, ki raste ob javnih poteh in občinskih cestah ter drugi komunalni infrastrukturi (elektroenergetskih in telekomunikacijskih nadtalnih vodih) da drevje in grmičevje ustrezno znižajo in prirežejo. Večja količina snega ali žleda namreč lahko ovira prevoznost javnih poti in občinskih cest, kar onemogoča nemoteno oskrbo prebivalstva, same veje pa lahko ogrožajo tudi pešce na pločnikih ter voznikom poslabšujejo preglednost in varno vključevanje v promet.

Zato pozivamo vse lastnike, da v primernem letnem času ustrezno znižajo in porežejo drevje, žive meje in grmičevje tako, da v primeru nenadnega poslabšanja vremena ne bo ogrožen javni promet, javna infrastruktura ali sosednje nepremičnine.

Občina bo v spomladanskem in jesenskem obdobju organizirala brezplačen odvoz zelenega odreza, zato že sedaj vse lastnike pozivamo, da se primerno organizirajo in nastali zeleni odrez odlagajo v predpisanem časovnem terminu na za to izbranih lokacijah.

Občinska uprava, Občina Trzin

Samomorilec v Trzinu!

Uspešno prebit premierni (ž)led

Vsako leto nova predstava je že tradicija v KUD-u Franca Kotarja Trzin. V začetku kulturne sezone se je pisalo in napovedovalo hiperprodukcijo, a brez večjih podrobnosti. Prišel je čas razkritja in postavitve nove predstave domače dramske skupine odraslih. Na soboto, 1. februarja, ko so se po državi že pričele prve težave zaradi žleda, je bila v kulturnem domu premierna uprizoritev črne komedije Samomorilec ruskega pisatelja Nikolaja Erdmana, ki je k sreči minila brez izpada električne energije in drugih tovrstnih zimskih težav.

Tema te črne komedije je problematika malega, brezposelnega človeka in družbe, s katero je obdan. Na robu obupa glavni lik Semjon pristane na vsako idejo, na vsako manipulacijo obiskov(alcev), od katerih pa vsak gleda samo na svojo korist.

“Letošnja izbira teksta je bila zelo enostavna, ena najlažjih do sedaj. Igralci smo se složno odločili in predali nalogo režiserki,” je povedal Dare Markovič. “Na prvem srečanju sredi septembra, po poletnem oddihu, smo že imeli na mizi vsak svoj tekst in brez odlašanja začeli prebirati besedilo,” je Nejc Lisjak nadaljeval misel o poteku priprav na novo predstavo. Po tehtnem razmisleku so bile vloge dodeljene in sledili so skupinski ali individualni pogovori o likih.

Bralne vaje so se hitro prelevile v odrske vaje, ločene po prizorih, ki so bile iz tedna v teden bolj intenzivne, pestre in podrobne. Vsaka vaja je bila nekaj posebnega in polna smeha. Zabave ni nikoli primanjkovalo. Nekako logično za priprave na komedijo.

Najbolj vznemirljiv del priprav pa je vsakokrat kostumska vaja. Vaja, ko se vsi igralci zberejo in vsak prinese, kar najde primernegega – po navodilih kostumografke Ksenije Dvoršak, ki si je skupaj z Marišo Jagodič zamislila kostume igralcev v predstavi. Oblačila, nakit, čevlji, razni dodatki, tudi kakšni rekviziti ... Nekaj kostumov in dodatkov je vedno potrebno kupiti.

Zasedba igralcev se za to predstavo ni veliko spreminjala. Sprejela je dva nova člana, dva nekdanja, od dveh pa se je poslovila. Še vedno je ekipa igralcev zelo velika, kar sedemnajstčlanska. Predstava je zelo dinamična, na odru je veliko dogajanja, kar od igralcev zahteva maksimalno koncentracijo.

Premiera se je nezadržno približevala, vaje so postajale vedno bolj naporne. Vedno več jih je bilo; igralci so preigrali celo igro, postopoma so vključevali glasbo, luči, kostume, pričeske ... krajšali, dodajali, spreminjali ... Zadnji teden so imeli vaje zaradi zadnjih podrobnosti vsak dan. Potrebno je bilo uskladiti tehniko, premike, tempo ... Toliko podrobnost, ki so ključne za uspešno predstavo!

Štirje meseci trdega dela so se obrestovali. Obrodili so dobre kritike ter mnogo pohval. Razprodana dvorana in navdušena publika sta odlično poskrbeli za čudovit večer in pravo vzdušje. Super režija, odlična igra, enostavna scena, komični trenutki – vse potrebno za lep večer. Druženje in proslavljanje ob zakuski se je nadaljevalo še pozno v noč.

Predstavo si je ogledalo tudi nekaj znanih imen, med njimi igralca Alenka Tetičkovič, ki je bila pozitivno presenečena nad številno zasedbo in kakovostjo izvedbe. Tako ima skupina že možnost uvrstitve na 4. festival amaterske kulture, ki bo julija v Postojni, kjer bo Tetičkovičeva menda tudi selektorica.

KUD-ovci so zelo zagnani, saj so že imeli prvi dve domači ponovitvi, obetajo pa se tudi prva gostovanja po Sloveniji. Vsi, ki še niste videli predstave, si jo lahko ogledate še v ponedeljek, 24. februarja, ob 20. uri v kulturnem domu Trzin. Vsebinske po-

drobnosti o predstavi in možnost rezervacij je na www.kud-trzin.si. Priporočena je rezervacijo vstopnic, vstopnina je 5,00 evrov. Toplo vabljeni na svojo dozo smeha!

Ana Pirc

Gremo na potep ...

Vsi ljubitelji pustolovščin lepo vabljeni na potopisno predavanje o Srednji in Južni Ameriki v torek, 25. februarja 2014, ob 20. uri v kulturnem domu. Predavanje, razdeljeno na dva dela, bo vodil Sašo Klep. Potovanje nas bo najprej popeljalo po poteh mogočne inkovske države v Peru, Bolivijo in Čile. Pot bo zavila med vrhove Andov, po neskončnem bolivijskem Altiplanu, do skrivnostnega Machu Picchua, srca Južne Amerike. V drugem delu predavanja pa nas čakajo majevske ruševine v Mehiki, mogočni vulkani Gvatemale, jadrnanje po drugem največjem koralnem grebenu v Belizeju ter še mnogo nenavadnih krajev. Vse bo še dodatno začinjeno z zanimivimi zgodbami predavatelja, saj je te kraje obiskal že večkrat; kot pravi sam, so njegov drugi dom.

Ana Pirc

Čisto sveža predstava v Trzinu – monokomedija Zapornik št. 3.2.3.

Včasih, kadar življenje ne prinese nič lepega, se je najlažje zateči v svoj svet in napisati lastno zgodbo. Monokomedija Zapornik št. 3.2.3. nam tako predstavi Alojzija Šušteršiča (igra: Domen Valič), neprilagojenega posameznika, ki za družbo ne mara dosti in ta za njega še manj, kako si življenje zrežira po svoji volji. Pripoved duhovito pelje skozi otroštvo, najstniška leta in rano mladost, v kateri je deško dvorišče zamenjal s socialnimi uradi, diskoteko in najstniško rajanje pa z zaporom.

Nariše nam življenje posameznika, ki ga naključne nesrečne okoliščine življenjsko zaznamujejo in v njem zasejejo odkrit prezir do vseh, ki mu stopijo na pot.

Tako tudi izoblikuje svojstven čut za pravičnost, ki po potrebi opravičuje sredstva in življenjski moto 'Mene, ne bo noben jebal', s katerim se prebija in jadra po vseh mogočih in nemogočih avanturah. Dramaturgija: Nina Šorak, igra: Domen Valič, režija: Matej Mijatovič. Predstava je nastala v koprodukciji Mijatovič/Valič in KUD-a Franca Kotarja Trzin.

Komedijo Zapornika 3.2.3 si boste lahko ogledali v kulturnem domu Trzin **v soboto, 8. marca 2014, ob 20. uri**. Zaradi velikega zanimanja organizator priporoča rezervacijo vstopnic po 10 evrov, in sicer prek spletne strani www.kud-trzin.si.

(bl)

Kulturoskop - Koledarčke iz žepov!

DATUM	KAJ?	ZVRST	CENA	KJE?
ponedeljek, 24. 2. 2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC	<i>komedija, predpremiere</i>	5 evrov	Kulturni dom Trzin
torek, 25. 2. 2014, ob 20. uri	Sašo Klep: SREDNJA IN JUŽNA AMERIKA	<i>potopisno predavanje</i>	2 evra	Kulturni dom Trzin
sobota, 8. 3. 2014, ob 20. uri	M. Mijatovič, D. Valič: ZAPORNIK 3.2.3	<i>komedija</i>	10 evrov	Kulturni dom Trzin
nedelja, 9. 3. 2014, ob 20. uri	KUD Franca Kotarja Trzin: SAMOMORILEC	<i>komedija</i>	gostovanje	Kulturni dom Trzin
sobota, 15. 3. 2014, ob 16. uri	KD Limbar: LEPOTICA IN ZVER	<i>otroška predstava</i>	4 evre	Kulturni dom Trzin

Rezervacija vstopnic za prireditve je možna preko spletne strani društva: www.kud-trzin.si ali po elektronski pošti: rezervacije@kud-trzin.si.

BL

Proslava je bila drugačna

Župan s harmonikarskim orkestrom.

V Trzinu smo vedno malo hitrejši, malo drznejši, saj smo Trzinci, in to v najboljšem pomenu besede! Trzinci vedno malo prehitavamo. To je dokaz, da smo vedno v akciji, da gremo vedno v korak s časom in da smo očitno res nekaj posebnega, nekaj bolj žlahtnega; tako je tudi v kulturi. Radi se imamo, župan je priznan kulturnik, imamo svoj pevski zbor Žerjavčki, svojo kulturno skupino, ki jo vodi prizadevna Brigita Ložar, in na odru kulturnega doma je vedno kaj novega. Imamo lepo osnovno šolo s prizadevno ravnateljico in učitelji ter odlične učence (pa ne samo po uspehu, ampak po osebni odličnosti), ki se ves čas trudijo za kulturni napredek Trzina. Imamo turistično društvo, v katerem se prepleta vsa ta žlahtnost z raznimi prireditvami in zabavami, ki prispevajo k prepoznavnosti Trzina. To vse je kultura kraja, za katero prispevamo vsi krajanji in dvigujemo kvaliteto življenja. In to je naš kraj, NAŠ TRZIN! Tako je bilo tudi s proslavo v čast slovenski kulturi, kulturi, ki trenutno ni niti na ravni kulturnega življenja v Trzinu. Za dobrobit kulture našega kraja veliko prispevajo posamezniki pa tudi Občina Trzin daje za kulturo zgledna sredstva in s tem pripomore k živahnemu utripu, kulturni izvornosti in originalnem občutenem zvenu kraja.

Proslava, ki je bila dan pred kulturnim praznikom, je bila posebna. Posebna po izboru nastopajočih, posebna po izvirnem govoru župana g. Antona Peršaka in sploh posebna, saj je bila naša – trzinska.

Proslavo je začel Harmonikarski orkester Glasbene šole Domžale pod vodstvom Žana Legata, ki je zaigral Zdravljico. Njihova izvedba naše nacionalne in Prešernove pesmi je vsem prisotnim segla do srca, vzvišeno občutje pa se je nadaljevalo z odličnim napovedovanjem Osmira Ružiča.

Županov govor je bil kot vedno poseben, poseben zato, ker je župan kulturnik, ki mu za kulturo države, Trzina in vseh ljudi ni vseeno. Zato je bil njegov govor liričen, pa tudi poln očitkov državi, ki ne ve, kaj kultura pomeni za svobodo, prepoznavnost in samobitnost naroda – predvsem majhnega in žilavega, kot je slovenski. Povedal je, da je leta 1990 kultura dobila le manjši košček iz državnega proračuna, vseeno pa precej več, kot ji namenijo zdaj. Danes kulturo na državni ravni obravnavajo mačehovsko in marsikateri kulturnik nima niti za preživetje, čeprav je država pobrala več davkov od knjig, kot jih da za kulturo. Bati se moramo, da bo čez leta branje knjig obstalo na slabšem nivoju, kot je danes učenje latinskega jezika, ki ga študirajo samo še za strokovno uporabo. Danes nam Evropska unija določa naš slog življenja, in mi kot narod hlapcev samo prikivavamo, da bi nas kdo slučajno malo pohvalil. Dogaja se isto, kot se je dogajalo pod Avstro-Ogrsko, ko so nekateri slovenski veljaki samo prikivavali

in mislili zgolj na svoje dobro. Zato je bil tudi Prešeren preganjan, ker se je boril za slovenski jezik in narodovo in svojo veljavo. Vedeti moramo, da je v časih, neprijaznih do slovenstvo, postavil naš jezik na enakopravno raven drugim evropskim jezikom. V Sloveniji pa nimamo samo Prešerna, ampak še nekaj umov, ki so tudi prispevali k veljavi Slovenije. Ni jih ne vem koliko, jih je pa precej več, kot si mislimo, zato moramo biti ponosni, da smo Slovenci, in se vsi potruditi, da naša kultura ne bo zamrla; to moramo zahtevati predvsem od države in njenih institucij, kot je Ministrstvo za kulturo. Kultura je temelj narodove samobitnosti, brez nje nas že zdavnaj ne bi bilo več – tudi Slovenije ne bi bilo. Na koncu govora je vsem krajanom Trzina želel lep kulturni praznik, pa ne samo tistim, ki so bili v dvorani, ampak tudi ostalim.

Nastopajoči v nadaljevanju proslave so bili izjemni in drugačni. Želani je bila proslava drugačna, dobra, ampak letos je bila odlična.

Harmonikarski orkester Glasbene šole Domžale, ki deluje na oddelku Mengeš pod vodstvom dirigenta Žana Legata, ki smo ga poslušali v nadaljevanju, ni običajen harmonikarski orkester, ampak je to orkester, ki je na tekmovanjih v tujini dosegel celo vrsto prvih mest brez vsake konkurence. Zaigral nam je skladbo Iva Špacapana VETER z juga.

Potem so nastopile učenke osnovne šole. Kot vedno so bile izredne. Barbara Šernek je prebrala esej o Prešernu z naslovom: Prešeren v mojih očeh, avtorice Laure Brečko, ki je prav tako učenka osnovne šole Trzin.

Njeni sošolki Lucijana Kraljevič in Laura Andrea Vlahovič sta s prefinjenim občutkom recitirali balado Povodni mož.

Trzinka Petra Kmetič, dijakinja četrtega letnika šole za farmacijo, kozmetiko in zdravstvo, ki je končala šesti razred harmonike, je zaigrala skladbo Domenica Scarlattija Sonata. Njenim prstkom na klaviaturi včasih nismo mogli slediti, resnično si je zaslužila aplavz.

Helena Ogorelec – kdo je ne pozna – voditeljica recitatorske skupine in večkrat nagrajena pesnica je recitirala dve svoji pesmi: Z vnučkom v roki in Belina. Vredno je bilo poslušati lepoto njenih verzov.

Odlične glasbe pa še ni bilo konec. Zala Potočnik, učenka sedmega razreda flaute in članica Mengeške godbe, ter Žiga Svetlin, učenec osmega razreda harmonike, sta glasbeno razvajanje za gledalce nadaljevala. Zaigrala sta skladbo Baskovskega skladatelja Gorka Hermosa Anantango.

Na koncu so se nam predstavili še člani in članice gledališke skupine KUD Franca Kotarja z odlomkom iz črne komedije Nikolaja Erdmanna Samomorilec.

Prsti harmonikarke Petre Kmetič hitijo po klaviaturi.

Lepo je bilo, vendar je manjkalo še nekaj več slovenskega, nekaj našega, nekaj odličnih skladateljev, nekaj prešernovskega, bi rekel. Saj pravimo, da potrebujemo slovensko kulturo! Zakaj ne na proslavah, predvsem na proslavah slovenske kulture?

Vsekakor je bil ta večer enkrat v vseh točkah proslave, in to zaradi izrednih interpretatorjev.

Še enkrat: LEPO JE BITI Trzinec!

Zmago Knuplež – ZMAK

Zanimiva predstavitev Trzina na sejmu Alpe–Jadran

Predsednik države se je zadržal pri trzinskih razstavljalcih.

Že po tradiciji je bil v zadnjem tednu januarja od srede do februarje sobote na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani sejem Alpe–Adria, Turizem in prosti čas. Tako kot vsako leto je tudi letos izšla revija Oddih, ki je bila na voljo vsem udeležencem sejma in seveda obiskovalcem. Če smo revijo pozorni prebrali, smo lahko dojeli, da se je Slovenija na sejmu predstavljala kot uspešna in privlačna turistična destinacija, kot odlična izbira za organizacijo poslovnih dogodkov ali preživljanje prostega časa. Pa naj bo to za družine, starostnike, popotnike, izletnike, poslovneže, raziskovalce ali avanturiste. Raznoliko in privlačno naravno dediščino, bogato kulturno dediščino in pisano gastronomsko ponudbo pa bogatijo zgodbe, ki jih poskušamo čim bolj oblikovati v uspešne turistične produkte in trajnostni razvoj turizma, je med drugim zapisal mag. Marjan Hribar, generalni direktor Direktorata za turizem in internacionalizacijo. Turizem je eden največjih gospodarskih in družbenih fenomenov današnjega časa, saj posega na številna področja življenja. S svojimi raznolikimi ugodnimi vplivi na gospodarski, družbeni in socialni razvoj je ena najpomembnejših gospodarskih panog ter tudi eden glavnih dejavnikov nacionalnega in regionalnega razvoja. V času globalne gospodarske krize je tudi ena redkih gospodarskih dejavnosti s pozitivnimi kazalniki.

V okviru območja Osrednja Slovenija so svojo turistično ponudbo predstavile občine s tega področja, v katero spada tudi Občina Trzin, v okviru Turistične zveze Slovenije pa so se predstavile lokalne turistične zveze in društva. Trzin na tem sejmu sodeluje od leta 2003: prva leta v organizaciji takratne Agencije za turizem in podjetništvo Kamnik, leta 2011 v okviru območja Srca Slovenije, zadnji dve leti pa v regiji Osrednja Slovenija – Turizem Ljubljana. V okviru Turistične zveze Slovenije pa naše društvo na sejmu sodeluje vseh deset let.

V svoji predstavitvi smo letos zapisali: »Turistično društvo Kanja Trzin deluje na področju varovanja dediščine, ohranjanja šeg in običajev, skrbi za lep, gostoljuben in privlačen kraj ter za dobro počutje domačinov in obiskovalcev. Na sejmu se predstavljajo naši rezbarji in vezilje. V soboto se bomo predstavili tudi z značilno trzinsko kulinariko.«

In tudi letos je bilo Turistično društvo Kanja Trzin v stekleni dvorani vse štiri dni prisotno s prikazom rezbarstva in s tem povezano skrbjo za ohranjanje domače obrti ter preko vezilj s skrbjo za

ohranjanje oblačilne dediščine. Naši razstavljalci so bili prijetno presenečeni ob obisku predsednika republike, ki si je na sejmu med ostalim ogledal tudi naši stojnici. Po obhodu sejma je poklepetal z razstavljalci, ki so mu predstavili razstavljene vsebine ter navdušeno promovirali svoje destinacije. Po mnenju predsednika republike ima Ljubljana sejmišče in s tem tudi priložnost, da razvije sejemske vsebine, ki bodo pritegnile številne obiskovalce in v končni fazi tudi kupce. »Vidim, da je apatija, ki je vladala na začetku krize, tudi glede sejmov in priložnosti, ki jih le-ti ponujajo, minila. Tukaj so ljudje, razstavljalci, ki niso samo iz velikih podjetij ali državnih institucij, ampak so tu tudi društva, nevladne organizacije, lokalne skupnosti in posamezniki, ki imajo veliko inovativnih zamisli, veliko osebne volje in angažmaja, ki obiskovalca napolnijo s prijetno energijo,« je strnil svoje vtise o sejmu predsednik republike.

Seveda pa so naši obiskovalci ob postanku in ogledu prikazanega ročnega dela pogrešali nekaj naših tradicionalnih kulinarčnih dobrot. Po tej izkušnji in obisku drugih turističnih društev smo dobili nekaj idej za popestritev dogajanja na naši turistični stojnici v prihodnjem letu. Opazili smo, da se obiskovalci veliko raje zadržujejo ob stojnicah, kjer poleg prikaza dejavnosti ponudijo tudi kulinarčne dobrote ter domače žganje in vinsko kapljico. Takrat tudi steče pogovor in ogled kolažev ter promocijskega gradiva. Zato se moramo za prihodnje leto dobro pripraviti in k sodelovanju povabiti domače ponudnike, ki bi se radi predstavili na sejmu.

In kako smo se tokrat predstavili Trzinci v sklopu regije Osrednja Slovenija?

Tudi tokrat organizator ni imel srečne roke pri predstavitvi posameznih občin. Oder z velikim platnom je bil sicer na razpolago, in to samo po pol ure, vse je potekalo neorganizirano in brez določenega urnika in zanimanja obiskovalcev. Ob različnih dogajanjih na odru so stoli samevali, ko pa je privrskala in zaplesala naša folklorna skupina Trzinka, je z dediščino ljudskega plesa ob spremljavi harmonike privabila veliko gledalcev in dvignila razpoloženje obiskovalcem. Nehote mi je spomin zataval dve leti nazaj, ko je organizator pripeljal dvonadstropni avtobus Veseli Janez. Med pestro predstavitvijo regije je sodelovalo 26 občin. Ob predstavitvi Trzina se je plesalo in degustiralo bogato ponudbo domačega gostinca, ljudje pa kar niso želeli zapustiti prizorišča, ker je bilo pri nas naj, naj ...

Na sejmu je vedno tudi priložnost za sklepanje poznanstev, dogovorov, obiskov, vabil, in to smo z veseljem izkoristili. Čeprav smo bili mi skromnejši pri ponudbi, pa smo opazili, da je v vsaki slovenski vasi veliko zanimivih kulinarčnih posebnosti in ljudskih običajev, ljudje postajajo v svoji ponudbi vedno bolj inovativni in polni presenečenj, ugotavljajo, da se da od turizma če ne že živeti, pa vsaj pokrpati družinski proračun. V Sloveniji je že močno razvita turistična društvena dejavnost in zato nam naj bo letošnja izkušnja poduk za predstavitev v naslednjem letu. V izjavi za medije je predsednik Pahor podal svoje videnje o sejemski dejavnosti in povedal, da »sejmi ohranjajo neko vrednost in sejemski tradicija je še vedno v modi, pa vendar morajo biti razstavljalci vsako leto bolj izvirni, in ravno v tem je njihov izziv.«

Dunja Špendal

Slikarska razstava osemstisočakov Ceneta Griljca

Planinsko društvo Onger in Turistično društvo Kanja sta omogočila slikarsko razstavo Ceneta Griljca Osemstisočaki in drugi lepi vrhovi, ki so jo v ponedeljek, 27. januarja, odprli v avli Centra Ivana Hribarja v Trzinu.

Cene Griljc se je rodil leta 1933 v Godiču pri Kamniku kot osmi od desetih otrok v revni delavski družini. Risal in slikal je že od otroštva in bil leta 1949 sprejet na slikarski oddelek šole za oblikovanje. Žal je moral zaradi pomanjkanja denarja šolanje opustiti, in to kljub uspehu in talentu, ki so ga prepoznali njegovi mentorji. Moral je priti do denarja za preživetje sebe in svoje družine, zato je svojo poklicno pot prehodil kot komercialist v sedaj že propadli kamniški smodnišnici.

Življenjsko pot Ceneta Griljca je orisal njegov alpinistični prijatelj Miro Štebe, slikarja sta pozdravila predsednica Turističnega društva Kanja Jožica Valenčak in predsednik Planinskega društva Onger Emil Pevec.

Cene Griljc se je pri petindvajsetih letih zapisal alpinizmu. Svojo ljubezen do gora je dokazal z vstopom v gorsko reševalno ekipo. Kasneje je postal načelnik postaje gorske reševalne službe v Kamniku in je, med drugim, vodil tudi kamniško alpinistično odpravo na Himalajo. Kot inštruktor je poučeval v šoli za nepalske gorske vodnike v Manangu. Plezal je v Andih in na Aljaski, bil pa je tudi na štirih odpravah na Himalaji, kjer je v živo občudoval najvišje gore sveta. Na osemstisočakah sicer ni stal, je pa lepoto gora rad prenašal z oljem na platno. Himalajske slike so nastajale spontano ob koncu 90. let. Nekaj jih je podaril alpinističnim prijateljem, nato pa ga je prešinila ideja, da bi narisal vse himalajske osemstisočake. Dobra tri leta je trajalo, da je narisal vseh 14 slik. Slikar je povedal, da gore s pomočjo fotografij, knjig in diapozitivov, vedno pa v povezavi s kakšno alpinistično zgodbo. Z opusom Osemstisočaki je počastil vzpone vseh slovenskih alpinistov, ki so prispevali, da so Slovenci stali na vseh najvišjih vrhovih sveta. V portretih himalajskih gora začitimo hlad in tesnobo plezalca, ki išče pot, stremi k vrhu in doživlja nepozabnost prvobitne narave. Razkriva nam vsako grapo in previs. Njegove upodobitve gora so precizne in fotografsko natančne. Iz njih kar vejeta veter in mraz, po drugi strani pa tudi mir, spokoj. Skratka, slike so tako realistične, da so mu številni alpinisti priznali, da bi se po njegovih slikah dalo plezati, kar pomeni, da so natančne kot fotografije. Slikar je povedal, da je vseh 14 slik podaril Planinskemu muzeju Mojstrana, zato si je moral slike za trzinsko razstavo izposoditi.

Na razstavi so razstavljene še druge slike domačih in tujih gora. Med slikami lahko vidimo, kako je Kamniška Bistrica izgledala nekoč, kako si je slikar zamislil medveda ob Medvedji jami na Mokrici, kako vidi breze v Beli krajini, utrinek z odprave na najvišji vrh Severne Amerike Denali ali Mt. McKinley in druge slike, ki predstavljajo širino njegovega opusa. Večina slik je naslikanih z oljnimi barvami, nekatere v akvarelni tehniki, s katero filigransko izdela detajle na sliki.

Ob odprtju razstave je sodeloval nam dobro znani harmonikar Simon Vrbec. Odlično je zaigral venček melodij, ki so se stapljale s slikami, in tako popestril lep večer, ki so se ga udeležili številni slikarjevi prijatelji, ljubitelji gora in ljubitelji slikarstva.

Za nameček še potopisno predavanje

Obe društvi, planinsko in turistično, sta nas po razstavi povabili še v dvorano Marjance Ručigaj na potopisno predavanje Mira Štebeta Potepanje po Maroku.

Predavatelj, ki je to atlaško državo lani obiskal že drugič, je prikazal, kako je s sinovoma v njej poleg običajnih zanimivih turističnih ciljev odkrival tudi navdušujoče predele, ki jih drugi popotniki pogosto spregledajo.

Maroko je ena najbolj raznolikih in pisanih arabskih dežel, saj se v njej prepletajo vplivi kultur Afrike, Sredozemlja in Evrope. V Maroku so še ohranjeni sledovi zanimive zgodovine, svojstven pečat pa ji daje tudi tamkajšnja narava. S projekcijami nam je Miro pokazal začrtano pot, ki jih je z najetim avtomobilom vodila od obale v notranjost in se na koncu potovanja končala ob obali. Poleg zanimivih krajev, tržnic, prenočišč, puščavskega rastlinja smo spoznali tudi zanimive ljudi, ki so jih srečali na poti, in prigode, ki so jih doživeli na potovanju. Poleg vseh lepot in zanimivosti dežel, ki so jih odkrili, nam je Miro pokazal, kaj napravi turistična agresivnost z množičnimi obiski posameznih destinacij.

Neosveščenost ravnanja z odpadki so prikazali posnetki smeti in odvržene plastične embalaže, ki se je kopičila ponekod po puščavskih sipinah in na obali. S svojo raziskovalno popotniško žilico in dobrim fotografskim pogledom nam je avtor približal Maroko in nam polepšal mrzel zimski večer. Za izčrpno predavanje smo se Miru zahvalili z aplavzom in se poslovili z željo, da bomo kmalu deležni še kakšnega zanimivega predavanja.

Majda Šilar

Slovenija (in s tem tudi Trzin) vključena v Google Street View

Trzinski posnetek v Googlu Street Viewu.

Ameriški spletni velikan Google je 29. 1. 2014 vključil storitev **Street View** (Ulični pogled) tudi za Slovenijo, ki je tako postala 55. država tega projekta. Tako se je sedaj mogoče v Googlovih

spletnih (in mobilnih) zemljevidih navidezno pomikati po ulicah in turističnih znamenitostih.

Fotografiranje slovenskih ulic se je začelo v začetku julija lani, trajalo pa je do konca oktobra. **Trzinske ulice** so vozila, ki imajo nameščene kamere za 360-stopinjsko snemanje, posnele avgusta lani.

Kako uporabiti Google Street View? Na naslovu <http://maps.google.com> vpišete kraj ali ulico, ki jo iščete, in potem kliknete na lokacijo, kjer se pojavi »možiček« – ali pa pri drsniku na levi strani z miško izberete »možica« in ga postavite na zemljevid.

Če je Google Street View pogled na voljo, potem se boste lahko navdušeno pomikali po ulici (v vse smeri) in se razgledovali po bližnji okolici.

Pa še to: V Sloveniji so obrazi in registrske številke avtomobilov zamegljene!

Dimež

Na sončni strani Slovenije – knjiga, ki želi biti žarek

Živimo v času, obkroženi z veliko pesimizma, malodušja, strahu, kaj bo jutri, kaj bo z nami, z našimi otroki ... Le kdo si ne želi pozitivnih zgodb, zgledov, ki vlečejo, energije, ki premika meje, nas žene naprej ... Knjiga, ki s svojim naslovom nehoti ali pa vseeno z namenom spominja na, vsaj zame, še vedno enega najboljših sloganov Na sončni strani Alp, hoče biti žarek, sporočilo ljudem, da je marsikaj mogoče: Pogledaj, saj se da!

Štirideset portretov ljudi, ki se upajo ravnati po svojih željah in prepričanjih, ki so ustvarjalni, ki hodijo

po svoji poti in imajo življenje v svojih rokah, želi biti »droben upor proti družbi pesimizma«. S knjigo sta avtorici Mimi Podkrižnik Tukarič in Mateja Gruden pokazali svojo pot, kako se borita proti otopenosti in zastraševanju v družbi. Svojih portretirancev ne idealizirata, saj se tako kot oni – brez naivnosti, zavedata nemalo težav naše družbe. Ne, to niso super junaki, ampak ljudje, kot mi vsi, ki pa imajo »vizijo in pogum, da se premikajo po prostorih, ne le geografskih, tudi mentalnih.« In takih »velikih posameznikov« v Sloveniji, vsaj na njeni sončni strani, ne manjka. Kot pravita avtorici, **poskuša knjiga nastavlja ogledalo bolj veselemu in vedremu posamezniku.** Tudi njim gre zdaj bolje, zdaj slabše, vendar ne klonijo, ne bentijo. V knjigi bi z lahkoto prepoznali svojega sorodnika, prijatelja, soseda, znanca, poslovnega partnerja, moidočega. Marsikdo med vami je s svojim življenjskim slogom, ustvarjalnostjo in predanostjo temu, v kar verjamete, spisal svojo zgodbo o uspehu. Vendar ti zanimivi ljudje, ki so nam resnično lahko navdih in vzor, ne dosežejo časopisnih naslovnih niti medijske pozornosti velikih ekranov, ki je žal vse bolj usmerjena v

antijunake in prodajanje navidezne resničnosti iz (ne)resničnih šovov. Ne morem se bolj strinjati z Manco Košir, ki je knjigo pospremila na pot, da v njej ni prostora za dolgčas, tarnanje, blefiranje. Ne, res ne, je pa prostor za kronični optimizem. In še nekaj je ključnega pri tem – radovednost.

Ko sem prvič prišla knjigo v roke in preletela naslove, sem prvemu lahko samo nemo pritrčila. In potem sem morala pokimati še pri številnih, ki so nakazovali tudi moja prepričanja, nazore. Čeprav se na prvi pogled zazdi, da bi utegnila biti to knjiga, ki ti ponuja nasvete kot iz kakega oguljenega trendovskega priročnika v desetih korakih za uspeh, pa je knjiga vse prej kot to. Pravzaprav je veliko več – je prej izjema v slovenskem prostoru in si tudi zato zasluži prostor na knjižni polici.

Pred petimi leti sem imela priložnost srečati in se za kratek čas družiti z eno izmed avtoric knjige, Mimi Podkrižnik Tukarič. Čeravno si obljubljen kavo prelagava iz leta v leto, pa Mimi spremljam kot novinarko zunanjepolitične redakcije Dela. Mimi strastno prebira literaturo, kar se odraža tudi v njenem svojstvenem, skorajda bolj literarnem kot novinarskem pisanju o politiki in kulturi. Prav posebej jo privlačita francoska in portugalska družba, zato jo odnese večkrat tja, saj je treba »popisati svet«. In če se v čem strinjava, se gotovo v tem, da je nujno pogledati navzven, da bi lahko videli navznoter. »Treba je iti ven, da lahko vidiš, kako je doma.« In tako ne čudi, da se je prav po vrnitvi s službene poti po Franciji pred dobrim letom in pol Mimi porodila ideja. Kot pravi, jo take poti vedno nahranijo.

Gotovo bo marsikoga nahranil tudi **optimistični portret Slovenije**, še posebej v teh časih. Kateri so ti posamezniki, ki premagujejo samega sebe in se nenehno preizkušajo, ki vedo, kaj zmorejo, po čem hrepenijo, o čem sanjajo.

Avtorici sta se kot novinarki srečevali z različnimi ljudmi, ki sta jih želeli osvetliti na drugačen način. **Različne vidike življenja sta postavili v deset poglavij, ki združujejo po štiri zgodbe, štiri portretirance.** Zgodbe v posameznem poglavju so svojstvene, saj so svojstveni portretiranci, njihovi poklici, življenjske usode, pa vendar imajo tudi skupni imenovalc.

»Sam svoj gospodar«

V prvem poglavju najdemo ljudi, poslovneže, ki niso pod varno perutjo nekega delovnega sistema – so sami svoji gospodarji, na nek način pogumni ljudje, ki režejo kruh sebi, svojim sodelavcem, družini ...

Med njimi je tudi turistična vodnica Alja Mravljak, ki svoje potnike bogati z odličnim pripovedovanjem zgodb, ki izhajajo iz kulturnega izročila. Prepričana je, da se z njim oziroma s kulturo nežno dotakneš ljudi: »Če ljudem pripoveduješ z dušo, te z dušo tudi poslušajo.« Čedalje večji izziv ji je vodenje tujcev po Sloveniji – naleze se njihovega navdušenja, in jo vsakič za spoznanje bolj vzljubi; kar ji je bilo vse življenje samoumevno, je začelo dobivati povsem nove dimenzije.

»Samo skupaj in nič drugega«

V tem poglavju nas zgodbe spodbudijo k razmišljanju o skupnosti. Je že tako, da se je za večjo strpnost in odprtost kdaj potrebno osvoboditi družinskega, socialnega, verskega in še kakšnega okovja – kar ne pomeni, da se posameznik zapira pred drugimi. Avtorici sta poiskali malce drugačne zgodbe: kako nekemu uspe za nekaj nepozabnih ur na svojo stran pritegniti koncertne množice; kako lahko dva popolna neznanca, ki živita zelo oddaljeno in drugače, povezuje kakšen plemenit projekt; kako sodobni človek brska po sebi tudi zato, da bi znal pomagati drugim; kako nekdo izbere samosvojo pot in na njej vztraja, a je nikoli ne zapelje proč od drugih; kako prijetno je biti skupaj, kadar zna posameznik najprej brez večjih težav živeti s seboj.

Za Tonija Kregarja, ki je bolj poznan kot muzikant (čeprav se je v glasbi znašel bolj kot ne po naključju) kot pa zgodovinar z doktoratom, je pomembno, da nismo leni, intelektualno leni. To ne pomeni biti deloholik, je pa zanj posebno zadovoljstvo, ko pluje iz enega projekta v drugega. Že od nekdaj ga spremlja tudi občutek, da je potrebno življenje izkoristiti kar se da polno, da je treba čim bolj osmisлити bivanje.

Zakonca Šetinc, terapevta, »reševalca življenj«, sta odgovore iskala najprej zase; sedaj jih iščeta tudi za druge. K njima se zatekajo ljudje, ki jim življenja uhajajo izpod nadzora, in se ženejo od uresničitve enega kratkoročnega, materialno naravnane cilja do drugega; počnejo stvari, ki jih nočejo, in jih peljejo daleč proč od samih sebe.

»Svet je moj dom«

Tu naletimo na Natašo Kramberger, ki se giblje med »polnimi vrečami zgodb« – med različnimi prostori Evrope in tudi med več svetovi ustvarjalnosti: potuje med prozo, novinarstvom in ekološkim kmetovanjem. Čeprav se ji zdi, da z navduševanjem štajerskih kmetov nad trajnostnim razvojem neredko premika premožne gore, se ne pusti pobiti z negativno energijo. Da največ štejejo družinski odnosi, veje tudi iz prepričanja, da ko »položiš vse karte na mizo, vidiš, da je najpomembnejše to, kakšen si z ljudmi, ki te obkrožajo.«

»Dialogi«

Peto poglavje nas nagovori s premislekom o notranjih nemirih: dialogi in glasni pogovori, ki se krešejo v nas, spodbujajo k premisleku in navdihujejo – seveda tiste, ki znajo in hočejo prisluhniti.

Prijubljeni učitelj športne vzgoje Aleš Sila, ki se je med drugim podpisal tudi pod dve pustolovski knjigi, želi premagovati samega sebe, zato nenehno preizkuša, kaj zmore. Oče, ki je bil njegov prvi športni trener, mu je pokazal, v kako zanimivem dialogu sta lahko telo in duh. Kot učitelj in soavtor priročnika »Ideje brez meja: uporabni namigi za male ustvarjalce« dobro ve, kako se da omrežiti šolarje: dober pedagog se mora nenehno izobraževati, »ohranjati mora radovednost in mladost v sebi.«

Miha Pintarič, profesor na romanistiki Filozofske fakultete, s svojo literarno pisavo – pesniško, esejistično in stripovsko, rad ostri puščice in zmore pronicljivo prebadati človeško dušo. Tudi težka Parkinsonova bolezen ga doslej ni iztrgala iz delovnega okolja. V predalu ima še cel kup različnih pisanj, ki obetajo zanimivo branje s spodbudnimi povabili h globljim premislekom.

»Dobrodošli pri nas,« poglavje, ki išče odgovore na vprašanje, kako se izogniti nevarnosti prehitre samozadostnosti, ki ju utegneta porajati majhnost prostora in pomanjkanje konkurence. Pa vendar se za »vas« odločijo tudi tisti, ki bi ne nujno bili zadnji v mestu; njihove mentalitete presegajo ograje, ki omejujejo pogled. Trudijo se, da v lokalno vnašajo globalno. Ni nujno odreči se »vasi«, da bi objel svet: povabiš ga na obisk.

»Z vseh vetrov«

Zanimivo je, da sta Mimi in Mateja z vseh vetrov zbrali zgodbe tujcev, prišlekov, ki so si pri nas ustvarili življenje in drugače razmišljajo o tem prostoru, ljudeh, ki nam »nastavljajo nova ogledala«, ki vidijo, česar mi ne vidimo, o čemer ne razmišljamo. Kot protiutež nam ponujajo drugačen horizont – še kako potreben pogled od zunaj. Kot pravita avtorici: »Še dobro, da tu in tam močno zapiha veter in prepreči, da bi življenje zdrsnilo v monotonost.«

Jezikoslovec, humanist Oliver Currie je v življenju počel marsikaj – predsedal je tudi v finance. V Slovenijo, ki je z naravnega in lepote vidika raj, ga je pritegnila ljubezen (mimogrede, slovensčine se je naučil na mah). A ker je vaje velikih mest in mu je urbanost všeč, se s slovenskim paradižem kulturno ne more identificirati. Kot pravi, velemesto dovoli posamezniku, da ga čim bolj raznovrstno sooblikuje, vas (podeželje) nikakor. »Nepriizanesljiva je in toga, ne mara sprememb in jih noče, brani svojo ozkost in je zaradi zavračanja drugačnosti, čeprav morda tihega, nasilna do drugih.«

»Veter nosi marsikaj s seboj in jemlje kar počez. Včasih zagrablji koga, ki ne bi nikdar hotel na tuje, spet drugič pusti doma tistega, ki od nekdaj hrepeni po neznanih krajih in deželah ob njih. Veter dobro dene, preprečuje samozadostnost. Morda bi znal razkaditi tudi črnogledost.«

Z Mimi nisva popili le kavice, vzeli sva si nekaj več časa, da sva vsrkali tudi pozitivni naboj druženja. Nisem je vprašala, ali in če sledi nadaljevanje knjige (zgodb bi lahko spisala še nešteto), ampak sem odgovor našla v knjigi – podobne zgodbe, četudi morda nikoli ne bodo zabeležene na papirju, so trdno zasidrane v našem življenju: življenju, ki si ga skozi menjavo viharjev in nebesne modrine pišemo sami.

Nataša Pavšek

Valentinovo ali »ta zaljubljeni dan«

Pred dnevi smo praznovali valentinovo, praznik zaljubljenecv, zato smo se v uredništvu Odseva odločili, da po svoje prispevamo k temu prazniku, saj je lepo, če se imamo ljudje radi. Čeprav naši predniki tega praznika menda niso praznovali, kot nas zdaj učijo trgovci, so ga pa prav gotovo spoštovali in častili ljubezen, saj je stara toliko kot človeštvo. In verzi Ljubezen je b'la in Ljubezen še bo, ko mene in tebe na svetu ne bo, držijo kot pribito.

Torej, zdaj res že vsi vemo, da je valentinovo dan zaljubljenecv. Praznik svetega Valentina se je sprva praznoval kot rimskokatoliški dan posta v čast svetemu Valentinu. Današnji pomen je dobil šele po visokem srednjem veku, ko se je razvila zamisel o romantični ljubezni. Danes je, podobno kot vsi večji prazniki, močno skomercializiran. Praznik je povezan predvsem z medsebojno izmenjavo valentinčkov – ljubezenskih pisemc v obliki srca.

Valentin, ki je živel v 3. stoletju, je bil zaprt zaradi krščanske vere. Zaljublil se je v slepo hčer svojega paznika. Pisal ji je pesmi (od tod navada pošiljanja verzov in pisem za valentinovo) in ji s svojimi prošnjami vrnil vid. Vendar dandanes valentinovo ni le praznik zaljubljenecv, ampak vseh, ki se imajo radi.

God svetega Valentina se pri nas že dolgo praznuje, vendar je imel včasih drugačen pomen. Poznan je pregovor, da Valentin – prvi spomladin (pomladni svetnik) – prinese ključ od korenin, zato se po starem kmečkem koledarju na ta dan začne prvo delo v vinogradih in na vrtovih. Poleg tega naj bi se takrat ženili tudi ptički (ti se ženijo tudi na gregorjevo in vincencijevo). V Beli krajini pravijo, da se na dan svetega Valentina začne pomlad. Gospodinje na valentinovo po drevju in grmih nastavijo otrokom

valentinove potičke. Pri nas naj bi bilo valentinovo najbolj priljubljeno na Primorskem. V Štmaru pri Gorici se s prvo nedeljo po Valentinu začne sezona vaških praznikov na Goriškem. Na ta dan praznujejo tudi praznik štrukljev.

Kot dan zaljubljenecv se valentinovo praznuje šele v sodobnem času. Tako pojmovanje praznika je prišlo k nam z Nizozemske. Kot rečeno, je dandanes zelo skomercializiran. V zahodnem svetu se tako poleg voščilnic podarja tudi vrsta drugih daril. Darila vključujejo vrtnice in čokolade, oblačila ter obutev. Podarjajo tudi nakit. Tudi spletne strani so v tistem času preplavljene s posebnimi valentinovimi ponudbami. Lepo je, da je en dan v letu namenjen zaljubljenecem in ljubezni, toda ne pozabimo, da je izjemno lepo, če si ljubezen in naklonjenost kažemo vsak dan oziroma spontano, ko to začutimo.

Kljub temu da naj bi bil v ZDA to edini dan, ko je ženski dovoljeno moškega zaprositi za roko (pravilo veleva – če jo zavrne, ji mora kupiti svilene nogavice), je pri nas navada, da moški obdarujejo ženske, zato pogosto slišimo vprašanje: »Kaj si pa ti dobila za valentinovo?« Morda smo letos obrnili sliko in lahko vprašamo: »Kaj sem podaril/a za valentinovo?« Nadvse lepo bi bilo, če namesto darila podarimo prijazno besedo ali iskren objem kot znak ljubezni do najbližjih, do prijateljev. Veliko dilem okrog tega vprašanja lahko razreši iskren odgovor šestletnika na vprašanje kaj je ljubezen: »Če hočeš bolj ljubit, začni s prijateljem, ki ga sovražiš.« Naj bo torej valentinovo predvsem dan, ko ne zamudimo priložnosti, da si povemo, da se imamo radi. Ljubezen je čudovito čustvo, ki se ga ni potrebno sramovati. Bodimo pa zaljubljeni in ljubljeni vse leto.

Volgemut

Zima je prima!

Ja, bo držalo – takšen pa je tudi naslov predstave, ki smo jo ob izteku minulega leta odigrali pedagoški delavci Vrtca Trzin iz enote Žabica. Pod režijsko taktirko sodelavke Mojce Pavlič Drnovšek, ki je obenem tudi avtorica in scenaristka omenjene predstave, smo trzinskim »vrtičkarjem« prikazali nenavadno težavo sneženega oblačka: poln snežink bi rad koga razveselil z obilnimi snežnimi padavinami, a to ni pogodu ne ptičku ne zajčku. Bojita se namreč, da na jasi zaradi odeje snega ne bosta več našla hrane, in oblačka odslovita, ta pa žalosten tava nad vasjo, dokler ne opazi otrok, ki si želita ... snega!!! Oblaček ves vesel poskrbi za ples snežink, otroka pa naredita največjega snežaka daleč naokrog, ob tem pa se s korenčkom in zmjem spomnita tudi na zajčka in ptička.

Otroci so v predstavi zares uživali, ker pa gre dober glas v deveto vas, smo čez štirinajst dni igrico ponovili, tokrat za vrstnike iz mengeškega vrtca. Po predstavi smo jim razkazali naš novi vrtec ter jih povabili k druženju v naše igralnice.

Gašper Ogorelec

Obiskala nas je gospa Silva Kosec

Zadnji teden v januarju je ZAJČKE obiskala znana ljudska ume-tnica iz Radomelj, Silva Kosec. Mlademu zvedavemu občinstvu je v urici prijetnega druženja zaupala marsikatero zanimivost iz svojega otroštva, s seboj pa je prinesla tudi košarico s ptičjimi peresci, kamenčke nenavadnih oblik, posušena dišeča zelišča in celo – zvončke, ki so že vzkllili v gozdu. Najbolj pa so se otroci razveselili njenega prijetnega glasu. Ob spremljavi na kitaro smo prepeli malo morje otroških pesmic ter tako drug drugemu polpešali dan.

Prijazni gospe Silvi smo nato ponosno razkazali naš novi vrtec. Obljubila nam je, da nas bo kmalu spet obiskala, ob slovesu pa smo ji podarili šopek vrtnic.

Gašper Ogorelec

Posamično osnovnošolsko državno prvenstvo v šahu in prvenstvo ljubljanske regije

V nedeljo, 12. januarja 2014, je bilo v Šempetru pri Gorici osnovnošolsko državno prvenstvo v šahu. Na njem so nastopili štirje naši učenci, ki so se za kar najboljšo uvrstitev potegovali v zelo močni konkurenci. V kategoriji do 15 let sta se dobro uvrstila Anej Kmetič in Filip Bojko, ki sta osvojila 4,5 točke od devetih. Anej Kmetič je osvojil 27. mesto, ker je imel močnejše nasprotnike od Filipa, ki je pristal na 30. mestu. Staš Ahtik je dosegel štiri točke in osvojil 33. mesto, kar je zelo dobro za prvo leto igranja v konkurenci do 15 let. Na tekmovanju je nastopilo 51 uvrščenih učencev. Val Kmetič je igral v starostni skupini do 12 let in osvojil pet točk in 20. mesto. Nastopilo je 52 uvrščenih učencev.

Na državnem tekmovanju je bil igralni čas 10 minut in 5 sekund na potezo, kar lahko obremeni igralca s časovno stisko, doživi lahko tudi poraz, ki seveda ne vpliva pozitivno na naslednje partije. Igralec mora odigrati devet iger v zelo kratkem času.

Zadnja leta opažam, da so boljši rezultati na tekmovanjih, ko je na razpolago daljši igralni čas, npr. 20 minut in 10 sekund na potezo; toliko so imeli na razpolago vsi iz ljubljanske regije, ki so se udeležili tekmovanja na sedežu Šahovske zveze Slovenije v soboto, 18. januarja 2014. Zanimanje za tekmovanje je bilo neverjetno, nekaj otrok je bilo razočaranih, ker se tekmovanja niso mogli udeležiti.

Uspelo pa je enajstim našim tekmovalcem. Tokrat sta šolo po dolgem času zastopali dve učenki iz prvega razreda. Za deklice do 8 let sta igrali Neža Potočnik (4. mesto z uvrstitvijo na državno tekmovanje) in Brina Rutar (9. mesto). Za dečke do 8 let sta igrala Benjamin Matičič (8. mesto in uvrstitev na državno tekmovanje) in Luka Kralj, 18. mesto. Luka bi dosegel višjo uvrstitev, vendar je

prišel s tretjo igro in tako izgubil dve točki. Že po drugi odigrani igri je pokazal, da zna narediti zelo zanimiv mat, ki ga analizira tako, da zna postaviti vse figure za dve potezi nazaj in ponoviti svoj mat. Prvi razredi so pokazali, da poznajo pravila igre in tudi lepega vedenja.

Nastopilo je pet učencev v skupini do 10 let: Danijel Grad (7. mesto), Maks Lajovic (10. mesto), Rok Uranič (1. mesto), Mark Urbančič (17. mesto) in Jan Uranič (18. mesto). Učenci so pokazali, da ob dobri podpori staršev lahko združijo igranje šaha in druženje s prijatelji. Pri dečkih do 12 let je igral Val Kmetič, ki je osvojil 2. mesto. Prvo mesto mu je spodletelo, tako kot Stašu Ahtiku, ki je igral v skupini do 14 let. Filip Bojko je končal na 6. mestu.

Vsem igralcem čestitam, ker vem, da se je potrebno močno boriti za vsako zmago, in le redkim uspe razumeti, da so porazi del učenja. Najtežje je doumeti, da se ravno iz poraza največ naučimo in da je to pričetek prihajajoče zmage.

Pred kratkim sem si vzela čas, da mi različno stari učenci povedo, zakaj igrajo šah. Odgovori najmlajših so me presenetili, ker so poudarjali mirnost, tihost, poštenje (po njihovo »ne goljufanje«, da se figure vedno enako premikajo). Šah jim pomeni zabavo na miren način. Nikakor pa nisem preslišala tistih, ki si želijo postati velemojstri in se še veliko naučiti. Oni so tisti, ki bodo preostalim poskrbeli dodatno zabavo ob pripovedovanju o svojih izkušnjah.

Zanje bomo navijali tudi v prihodnje ter se veselili ob porazih in zmagah.

Simona Pirc Jenko

Črno-beli ples znova na sceni

Z začetkom leta se je tudi za šahiste začelo »delo« za šahovnicami. Že vrsto let se ponavlja isti ritem: po novem letu steče tekmovanje v Ljubljanski ligi, jeseni pa sta na vrsti Vseslovenska liga in Državno ligaško tekmovanje. To so seveda le ekipne dejavnosti, saj se posamezniki ob tem udeležujemo še številnih turnirjev, ki jih šahovski organizatorji prirejajo po Sloveniji. Dva od tovrstnih turnirjev organiziramo tudi Trzinci: prvi bo na sporedu 11. maja v počastitev občinskega praznika, drugi pa v av-

gustovskem terminu (letos 17. avgusta), ko v senci pod šotorom gostimo številne šahiste.

V že omenjeni Ljubljanski šahovski ligi (tokrat je to že 67. izvedba) smo zabeležili izredno dober začetek: po štirih kolidih najelitnejše, t. i. superlige je moštvo Buscotrade na tretjem mestu. Zabeležili smo dve zmagi (proti Višnjegorčanom in Domžalčanom) in dva neodločena izida (nasprotnika sta bila ekipi Sahara Dogs in Klinični center). Dve srečanja z dvema pred nami uvrščenima ekipama nas še čakata, toda s tako dobrimi igrami kot smo jih pokazali doslej, lahko pričakujemo uspeh tudi v nadaljevanju. Kar dva naša igralca, Marjan Oberč in Nesib Jukan, sta doslej zbrala po tri točke. Zlasti slednji me je navdušil s svojo igro proti mojstrskemu kandidatu iz Domžal, ko je s prefinjenimi potezami v zahtevni topovski končnici ekipi zagotovil odločilno točko za zmago v dvoboju.

Letošnja Ljubljanska liga poteka znova v treh nivojih. Trzinci nastopamo še v drugi ligi, kjer se zaradi le petih prijavljenih moštev igra po dvokrožnem sistemu. Ekipa DOM-IN Agencija za nepremičnine zaseda drugo mesto za favoriziranimi Vrhničani. Ti so nam prizadeli visok poraz, zato pa smo s 3,5 : 0,5 premagali tako ŠK Komenda Sumo kot tudi Torbarje.

Ob koncu bi rad znova povabil vse ljubitelje kraljevske igre v prostore našega kluba na Mengeški cesti št. 9 (nekdanji občinski prostori), kjer vsak ponedeljek ob 19. uri preverjamo in merimo naše šahovsko znanje.

Andrej Grum

Odlični nastopi kadetov v državni ligi

Od minulega poročanja in od uspešno izvedenega mednarodnega tekmovanja Skirca Borisa Paternosta so trzinski strelci in strelke nastopili na več tekmovanjih.

V 1. B državni ligi, kjer nastopata članski ekipi s puško in s pištolo, je bilo izvedenih že 5 od skupno 6 kol. Članska ekipa s puško je močno pomlajena, saj v njej od 2. kola dalje uspešno nastopata dve kadetini, Suzana Lukić in Neža Praprotnik. Ekipa je najuspešnejše nastopila v 3. kolu, ko je osvojila 3. mesto. Tudi pištolska ekipa je bila najuspešnejša v tretjem kolu, ko je osvojila 4. mesto. Sicer pa je v posebnem točkovanju po 4. kolu ekipa s puško na 8. mestu, ekipa s pištolo pa na 5. mestu.

Tudi za strelci v mladinski državni ligi je 5 kol. V tej konkurenci zelo uspešno nastopa ekipa kadetov, ki jo sestavljajo dekleta Suzana Lukić, Neža Praprotnik in Saša Javorac. Ekipa po 4 kolih zaseda 2. mesto, med posameznicami pa je na 1. mestu Suzana Lukić.

V tekmovanju za pokal Slovenije, kjer strelska društva nabirajo točke, pridobljene z ligaških in drugih tekmovanj na državnem nivoju, trzinski strelci zasedajo 11. mesto med 44 strelskimi društvi, ki so osvajala točke.

Kekčev pokal je novoustanovljena državna liga za najmlajše, ki streljajo še z naslonom. Strelci in strelke tekmujejo v dveh starostnih kategorijah, cicibani in mlajši pionirji. Za strelci sta dve koli od skupno štirih. Po dveh kolih je mešana ekipa mlajših pionirjev in pionirk, v kateri so izmenično nastopali Zala Koritnik, Maša Zorman, Nina Dimc, Jure Močnik in Simon Vukadin, na 1. mestu. Mešana ekipa cicibanov (Eva Verbovšek, Luka Lukić in Amir Hadžić) pa zaseda 5. mesto. Med posamezniki je najvišje uvrščena mlajša pionirka Zala Koritnik, ki zaseda 3. mesto, pri cicibanih je Luka Lukić 8., pri cicibankah pa Eva Verbovšek 5.

Mladi strelci in strelke so uspešno tekmovali tudi na področnem tekmovanju osnovnih in srednjih šol. Najuspešnejše so bile učence, rojene 2001 in 2002, ki so v postavi Nina Dimc, Zala Koritnik in Kaja Zorman, vse učence 7. a razreda, v enotni konkurenci s

fanti osvojile 1. mesto. Posamezno je v konkurenci učenk zmagala Kaja Zorman (178 krogov), druga je bila Zala Koritnik (176 krogov), Nina Dimc (159 krogov) pa je osvojila 5. mesto.

Mešana ekipa učencev in učenk, letniki 2003 in 2004, v postavi Luka Lukić 5. a, Eva Verbovšek 5. a in Amir Hadžić 4. b je osvojila 3. mesto. Med posamezniki je bil najuspešnejši Luka Lukić, ki je osvojil 2. mesto. Eva Verbovšek je bila 6., Amir Hadžić pa 17.

V najstarejši skupini učencev, letnik 1999 in 2000, smo imeli enega predstavnika, in sicer Vida Purkarta iz 8. b razreda, ki je zasedel 6. mesto.

Dosežki trzinskih strelcev so spodbudni, predvsem v mlajših kategorijah. Velika pridobitev za društvo je novo 12-mestno strelišče v zakloniščnih prostorih šole. Strelci upamo, da bo kmalu opremljeno tudi s sodobno elektronsko opremo, ki bo omogočala precej boljše pogoje za treninge in organizacijo tekmovanj. Pred strelci so še zadnje tekme v državnih ligah, nato pa sledi vrhunec tekmovanj z zračnim orožjem, ki se konča z državnim prvenstvom v vseh kategorijah, ki bo aprila v Laškem.

FB

Kratke novičke iz PD

Zaprtje večine planinskih poti v Sloveniji

Izredne vremenske razmere v Sloveniji v začetku februarja 2014 (žled, veliko novega snega) so bile vzrok, da je v večjem delu slovenskih gozdov prišlo do veliko podrtega drevja. Naravna nesreča je med drugim povzročila ogromno škodo tudi na planinskih poteh, ki so zato marsikje delno ali celo popolnoma neprehodne. Zadrževanje na teh območjih je zaradi padajočih vej lahko celo smrtno nevarno.

Planinska zveza Slovenije (PZS) je tudi zaradi priporočila Uprave za zaščito in reševanje RS, naj se ljudje ne odpravljajo v gozdove, 7. februarja sprejela sklep, da do nadaljnjega zapira vse planinske poti na prizadetih območjih. Odprte planinske poti so ostale le v Prekmurju in na zahodnem obrobju Primorske (Brda, Kras, Istra/Čičarija). V petek, 14. februarja, je predsednik PZS javnost seznanil z odpravo splošne zapore večine planinskih poti, in od takrat naprej zopora velja samo še za tiste planinske poti, ki jih bodo zaprli njihovi skrbniki (planinska društva, ki določene poti oskrbujejo).

Glede na splošno nevarnost gibanja v gozdovih, ki jih je priza-

dela naravna ujma, lahko skrbniki planinskih poti tiste, ki so v njihovem skrbništvu, zaprejo, če upravičeno domnevajo, da so delno ali v celoti neprehodne.

Seznam ponovno odprtih planinskih poti na prizadetih območjih bo sproti objavljen na spletnem mestu PZS <http://stanje-poti.pzs.si>. Podatke o stanju planinskih poti lahko društva in obiskovalci gora sporočajo na e-naslov poskodbe.poti@pzs.si.

Tudi PD Onger Trzin, ki skrbi za poti v krvavškem pogorju in na območju Dobena, bo v naslednjih dneh z markacisti PZS pregledalo in sporočilo, ali so planinske poti varno prehodne. Vse do tedaj bodo »naše« planinske poti uradno zaprte. Vse spremembe pa bodo sproti objavljene na spletni strani društva www.onger.org.

Novice iz mladinskega odseka

- Neugodne vremenske razmer so botrovale tudi odpovedi 3. zimovanja mladinskega odseka v planinskem domu na Jančah. Upajmo, da bodo mladi planinci imeli več sreče z zimovanjem naslednjo zimo.
- MO PD Onger Trzin ima od 16. januarja 2014 svojo Facebook stran: <https://www.facebook.com/MladinskiodsekPDOngerTrzin>.

- MO PD Onger Trzin je imel 25. januarja občni zbor. Dosedanji načelnici Poloni Podbevšek so mandat podaljšali še za eno leto (da se časovno poenotimo z ostalimi funkcijami v društvu). Namestnik načelnice je postal Matevž Peternel.

Uspešni na 1. tekmi Zahodne lige

V soboto, 1. februarja 2014, je novi Plezalni center Ljubljana (PCL) gostil prvo tekmo Zahodne lige za leto 2014 (tekme bodo še v Radovljici, Žirovnici, na Jesenicah in v Šenčurju). Vseh tekmovalcev je bilo 286, med njimi tudi naše predstavnice.

Naj zapišemo, da se je na tej tekmi zelo izkazala naša članica Nina Kralj, ki se je v kategoriji mlajše cicibanke zavihtela na odlično 6. mesto (33 sodelujočih).

V kategoriji starejše cicibanke (51 sodelujočih) sta nastopili dve Trzinki: Minea Gorec (PK Stena) je zasedla 24. mesto, Kaja Pavlišič pa je na svoji prvi tekmi pristala na 50. mestu. Bo že naslednjič bolje – kar pogumno!

V kategoriji starejše deklice (33 sodelujočih) pa je nastopila že bolj izkušena Nina Rems, ki je priplezala do 20. mesta.

Zimski posvet za vodstva planinskih društev 2014

Planinska zveza Slovenije je v soorganizaciji PD Onger Trzin 13. februarja 2014 v Trzinu izvedla enega od štirih zimskih posvetov za vodstva planinskih društev.

Namen zimskih posvetov je seznanitev vodstev planinskih društev z novostmi in koristnimi informacijami s področja davčne zakonodaje, predstaviti novi Pravilnik o priznanjih in Kataster planinskih poti, prav tako pa je pomemben del posveta pretok informacij, pobud in vprašanj s strani društev na PZS.

Jubilanta, še na mnoga leta!

V nedeljo, 12. januarja 2014, sta v župnijski cerkvi sv. Florjana v Trzinu v prisotnosti sorodnikov, prijateljev in župljanov praznovala biserno poroko Marija in Emilijan Pevec.

Pevčev Milan se je rodil leta 1932 v idilični dolenski vasi Gojlek, dolenskih Brezjah, v bližini Čateža pod Zaplazom, v skromni kmečki družini kot zadnji, trinajsti otrok. Zgodaj se je navadil trdega kmečkega življenja. Ko mu je bilo devet let, se je začela slovenska bratomorna vojna, ki je vzela življenja treh njegovih starejših bratov. Na Dolenskem je bilo med vojno zelo hudo, zato se je spomin nanjo globoko zarezal v dečkovo dušo.

Njegova žena, dve leti mlajša Mici, se je rodila leta 1934 na Račnem vrhu nad Dobom – se pravi samo 8 km zračne linije od Trzina. Petletna se je z mamo in očimom preselila na Dolensko, v Zagorico pri Mirni. Tam je v naslednjih devetih letih, dokler ni umrl očim, doživela vse bridkosti nič krive pastorke. Na kmetiji je pomagala svoji mami – vdovi, in skrbela za majhni sestri in brata. Njena mlada leta so bila polna trdega kmečkega dela.

In ker Goljek le ni bil prav daleč od Zagorice, sta se poti slednjič križali in leta 1954 sta se Milan in Mici na Mirni poročila ter dobila prvo hčerko. Da bi si olajšala življenje, sta se selila bližje delu. Kar šestkrat sta menjala stanovanje. Vmes ju je razveselilo rojstvo druge hčerke, v Trzinu, kjer sta si postavila dom, pa je družino povečal še sin.

Milan je znan kot navdušen pevec (pač zvest svojemu priimku!) ter ljubiteljski pesnik. Njegove pesmi, od katerih smo nekatere

Posveta se je udeležilo več kot dvajset predsednikov in predstavnikov društev z Gorenjske, kamniškobistriškega območja in širšega območja Ljubljane.

Članarina 2014 in dodatno zdravstveno zavarovanje (tujina)

Prav je, da planinci članarino društvu poravnate čimprej, saj zavarovalno jamstvo za vse člane začne veljati ob polnoči naslednjega dne, ko se podatki o članu vnesejo v informacijski sistem Naveza. V letošnjem letu člani B in S + Š (dijaki, študenti) dobite nove izkaznice (po vpisu v infosistem Naveza vam jih pošlje PZS).

Samo za člane PZS so pri CORIS-u pripravili odlično ponudbo zdravstvenega in paketnega Multirisk zavarovanja v tujini ta hip. Vsem, ki boste do 28. februarja 2014 vplačali članarino za tekoče leto, so na CORIS-u pripravili poseben popust v višini 25 %. Za vse člane, ki bodo članarino poravnali do konca leta 2014, pa 20-odstotni popust. Zavarovanje velja eno leto od datuma vplačila. Več o tej ponudbi planincem, ki zahajajo tudi v tuje gore, si lahko ogledate na spletni strani www.onger.org (v iskalnik na tej spletni strani vtipkajte coris).

Za konec ...

Tik pred vrati je 8. mednarodni festival gorniškega filma Domžale. Gore se bodo med 24. in 28. februarjem 2014 spet preselile na velika platna nekaterih kulturnih hramov. Vabimo vas, da si vzamete čas za nove zgodbe, podobe gora, oddaljene gorske kulture in prisotnost adrenalina na ostrih in vetrovnih grebenih ... Več o festivalu, Trzinci si jih redno ogledamo, najdete na spletnem naslovu www.imffd.com.

Dimež

objavili tudi v Odsevu, so prešerne, predvsem domoljubne, hvalnice lepoti slovenske dežele, našim vrednotam in običajem, nekatere je posvetil posameznim dogodkom, precej pa tudi svojim znancem in sorodnikom.

Milanu in Mici življenje ni prizanašalo. O medvojnih trpkih izkušnjah, ki so pustile globoke sledi v njihovih spominih, raje ne govorita. Raje se veselita sedanjosti. Vsakega dneva posebej. Imata 8 vnukov; pravita, da so njuno največje veselje.

Starost jima zdaj postavlja nove ovire – a morda ravno zaradi vseh preizkušenj, ki sta jih bila deležna, letos praznujeta šest desetletij skupne življenjske poti.

Dimež

Lea in Tina sta plesu predani z vsem srcem

V Trzinu imamo kar nekaj odličnih športnikov, umetnikov in drugih vidnih osebnosti, ki pa jih kar premalo poznamo. Taki umetnici sta tudi mladi plesalki Lea in Tina, ki sta kljub svoji mladosti že dosegli izvrstne rezultate. O začetku njune plesne poti, dosežanih plesnih dosežkih ter vplivu treningov in plesnih tekmovanj na šolske obveznosti je na naša vprašanja odgovorila kar njuna mama Anica Razpotnik.

Kdaj sta Lea in Tina začeli plesati in kdo ju je za ples navdušil? Katero zvrst plesa trenirata?

Lea je pričela s plesom zelo zgodaj. Pri 5. letih, ko je bila še v vrtcu, smo jo vozili v plesno šolo v Ljubljano. Plesne vaje so potekale v okviru otroškega programa, kjer so spoznavali vse vrste plesov. Pobudnik za to je bila vzgojiteljica v vrtcu Majda Hauptman, ki je menila, da ima Lea izreden posluš za ritem in glasbo. Ob vstopu v Osnovno šolo Trzin se je takoj vpisala v Plesno šolo Miki, ki je nudila plesne tečaje kar v šolskih prostorih. Plesna pedagoginja Maja Lavrinc jo je v 5. razredu povabila na avdicijo za jazzbalet, kjer je bila tudi sprejeta v Plesni klub Miki. Za jazzbalet jo je torej navdušila trenerka Maja Lavrinc.

Tina je kar nekaj časa spremljala sestrico na treningih in tekmovanjih, zato menim, da jo je za jazzbalet navdušila Lea. Tina je tako od 4. razreda najprej plesala pol leta v Plesni šoli Miki, sedaj pa sta obe v Plesnem klubu Miki.

Kolikokrat na teden se udeležujeta plesnih treningov in ali to vpliva na njune šolske obveznosti?

Redne treninge imata trikrat na teden po uro in pol. Vendar pa je to le pet mesecev na leto, to je od decembra do aprila. Marca se namreč že pričenejo priprave na državno prvenstvo, ki je junija. V tem obdobju ima Lea treninge od petkrat pa tudi do sedemkrat na teden, torej vsak dan od pet do sedem ur. Velikokrat odhaja prej iz šole in se vrača domov ob devetih zvečer. Tina ima v času priprav nekaj manj treningov, do petkrat na teden od tri do pet ur dnevno. S takim tempom bolj kot ne nadaljujejo takoj septembra, ko se pričenejo priprave na evropsko prvenstvo, ki je septembra, in svetovno prvenstvo, ki je zadnji vikend v novembru oziroma prvi teden v decembru. V tem času se res težko posvetita šoli, vendar pa zaenkrat ni bilo večjih težav, saj jima učenje k sreči ne dela večjih preglavic. Res pa je, da nimata prostega časa, saj se morata v času, ko ni treningov, malo bolj posvetiti šoli, saj je potrebno kar veliko nadoknaditi.

Ali Lea in Tina na tekmovanjih plešeta sami, v parih ali skupinah?

Lea pleše v paru s Saro Perko, ki je v preteklosti tudi obiskovala osnovno šolo v Trzinu, v skupini, kjer pleše pet deklet in formaciji.

Tina pleše v paru z Gajo Šalamun in v formacijah. Letos, kot kaže, v paru ne bo nastopala.

Lea in Tina sta nedavno na državnem prvenstvu dosegli odlične uvrstitve. Lea je bila na državnem prvenstvu prva, Tina pa druga. Kako bi označili take dosežke svojih hčera?

Vsake uvrstitve se v družinskem krogu zelo veselimo in smo nanje tudi ponosni. Z možem jima stojiva ob strani in ju podpirava na vsakem koraku. Zavedati pa se moramo, da so vzponi in padci.

Novembra je v Riesi v Nemčiji potekalo svetovno plesno prvenstvo, ki sta se ga udeležili tudi Lea in Tina. Kakšni uvrstitvi sta dosegli in kako sta zadovoljni? Se morda že pripravljata na katero od naslednjih tekmovanj?

Tina je skupaj z Gajo Šalamun na svetovnem prvenstvu v parih dosegla odlično 6. mesto, v formacijah pa 10. Uvrstitve so odlične, saj so bile v formacijah prvo leto v mlajši starostni kategoriji, konkurenca pa je bila huda, v njuni kategoriji v parih je nastopalo kar 32 parov. Lea je s Saro Perko v parih dosegla odlično 7. mesto, z malo skupino odlično 5. mesto in v formacijah 7. mesto. Tudi tu je bila konkurenca velika, saj je v njuni starostni kategoriji v parih nastopalo kar 46 parov, pri malih skupinah 29 skupin, medtem ko je v formacijah nastopilo 26 skupin.

Trenutno potekajo normalni treningi trikrat na teden, prve priprave pa se bodo začele že v marcu. Od decembra potekajo kvalifikacije za državno prvenstvo. Vendar je to le petkrat do maja. Ta tekmovanja potekajo med vikendi.

Klemen Hvasti

PLANINSKO DRUŠTVO KAMNIK
ALPINISTIČNI ODSEK

Vabi na vpis v

ALPINISTIČNO ŠOLO 2014

Letošnjo alpinistično šolo Alpinističnega odseka Kamnik bosta s pomočjo drugih članov vodila Matej Bizjak in Primož Lavrič.

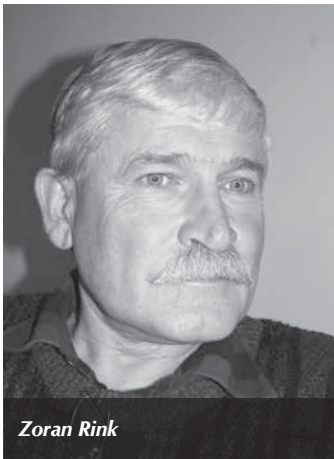
Začetek v
četrtak, 6. marec ob 18.00
v prostorih PD Kamik
(Šttna 42, 1240 Kamik).

Več informacij boste dobili na prvem sestanku.

Prijave in dodatne informacije lahko dobite na telefonskih številkah 041 752 559 in 040 852 309 in e-naslovih kabilcer@gmail.com ali primoz.lavric@gmail.com.

www.drustvo-pdkamnik.si

Kako sem opazil, da se bližajo županske volitve v Trzinu

Zoran Rink

Pred leti, ko je urednik Odseva želel ukiniti Županov kotic, sem bil proti temu, saj sem bil prepričan, da župan mora obveščati občane o delovanju občine. V zadnjih številkah časopisa sem spoznal, da je čista resnica, da je trzinski župan Peršak namazan z vsemi žavbami, in to ne samo po jeziku in peresu! Čisto po »naključju« je potih in nežno v svojem koticu začel predvolilno kampanjo za županske volitve, ki se bližajo. Seveda je občane samo nagovoril in na svojo promocijo ni niti pomi-

snil, tak pa že ni, naš ljubi župan! Saj je vendar napisal, da se še ni odločil, če bo kandidiral. In če bo, bo njegova odločitev jasna v uradnem začetku pred volitvami, in on že ne bo delal samopromocije že zdaj, kot to počnejo nekateri!

Verjamem, da se je v vseh dolgih letih županovanja »najedel« sitne opozicije, ki samo moti delo Občine in meče polena pod noge ob vsaki priložnosti. In sit je tudi tečnih posameznikov obeh spolov, ki hodijo na občino spraševati, kaj je s tistim kupom asfalta na gozdni jasi in kdaj bo obvoznica, kje se bo po novem vozilo v industrijsko cono, kako to, da so zneski

na položnicah za komunalno tako poskočili, ter mnoge druge tečnosti.

Župan se je odločil, da je konec z njegovim trpljenjem in posledično je to konec tudi za demokracijo v Trzinu, ker je tako naporna. Proč z mišljenji drugih in tudi proč z mišljenjem koalicije. Tudi na trzinski (njegov) televiziji ATV signal Litija se predvaja samo tisto, kar odobri on. Koga pa še zanima, kaj delajo druge stranke ali liste, pa čeprav gre samo za humanitarne, kulturne ali kako drugače koristne dejavnosti za vse občane!

S tem novim delovanjem je župan tako zaposlen, da mi ni mogel odgovoriti na javno vprašanje, ki sem ga napisal v glasilu Odsev, kaj je s kolesarskimi potmi v Trzinu in skozi Trzin. Decembra 2013 je v Kamniških novicah razglabljal o načrtih za leto 2014, kjer je omenil projekt novega gasilskega doma. Govoril je tudi o lokaciji novega kulturnega doma v Trzinu, pa teh projektov občani nismo videli, kaj šele da bi o njih razpravljali. Verjamem pa, da bo veliko projektov narejenih po njegovi meri, funkcionalnost pri tem res ni pomembna.

Morda pa so omenjeni projekti prenaporni in predaleč za utrujenega župana Peršaka?

Morda pa je prišel čas za počitek, pisanje in sprehode v naravo? A kaj ko je županov stolček tako vabljev!

Pa naj končam z mislijo sedanjega pisca Županovega koticika: »Oblast je slast!«

Zoran RINK

Mokrota in gorkota na zalogo, za konec pa še ledeni oklep

Takole so pluzili »razpokarji« prvi resen sneg v letošnji zimi ob koncu januarja 2014.

Začnimo letošnje vremensko leto z dvema starima modrostima: Januarja vlaga in toplota zimi v februarju na noge pomagata. V prosincu (januarju) toplota, svečana (februarja) mrzlot. Letošnji prvi mesec nam je postregel prav z vsemi različicami vremena. Začel se je sivo in toplo, pri čemer ni prav nič varčeval s padavinami, še posebej ob koncu meseca. Takrat je bilo precej hladneje, še več, v nižjih plasteh mraz kar ni hotel stran (ga ni odpihnilo ...), zgoraj pa se je zaril tudi nad naše kraje klin toplega zraka in prinašal vlago oziroma padavine. Da bi bilo vse skupaj še huje, pa je opisana situacija trajala dlje časa, ponekod tudi več dni skupaj. Ko so dežne kaplje padale na podhlajeno podlago, sta nastala poledica, zlasti na cestah in drugih ploskvah, ter žled – na drevju

in vseh drugih podhlajenih telesih. Prizadela nas je ena najhujših naravnih nesreč v zadnjih desetletjih, kar se bo razkrilo šele spomladi, ko bodo dostopni tudi odročni predeli.

Ravninski Trzinci smo jo še dobro odnesli, slabše pa gozdovi tik nad našim krajem in še malce višje. Sosednji Dobenci so bili več dni odrezani od sveta in brez električne energije, medtem ko je pri nas na ravnini žledeni oklep večinoma le oklestil slabotnejše veje in krošnje ter mlajša drevesa, ki niso mogla zdržati ledene bremena. S čim smo pravzaprav imeli opravka v začetku tega meseca? Žled je naravni pojav, ki nastane v hladni polovici leta, ko večinoma drobne kapljice, ki so podhlajene (temperatura pod lediščem jim omogoča prav njihova majhnost), primrznejo na hladno podlago. Pri tem nastane težak ledeni oklep, ki raste vse do tedaj, ko padavine prenehajo ali pa prične snežiti. In prav prvemu, torej vztrajnemu deževju, se je ob koncu marsikje pridružilo še sneženje – skupaj najslabša možna kombinacija za preobremenitev drevja in daljnovodov. Drugo, manj učinkovito nastajanje žleda, je primrzovanje nepodhlajenih kapljic na zelo hladne predmete. Največ je poškodovanih smrek in bukev, zlasti slednje in nekateri drugi listavci in sadno drevje, ki je praviloma še za odtenek hladnejše, pa so potegnili krajši konec. Ko je začelo deževati, se je na njihovih vejah delal ledeni oklep, ki mu pravimo žled.

Žled je sicer najpogostejši na jugozahodu Slovenije, natančneje na območju redkeje poseljenih predalpskih in dinarskih pregrad ter tamkajšnjih planot. Posebej izpostavljene so poseljene idrijsko cerkljanske planote, Brkini in Bloke. Gotovo si nihče ne želi srečanja z različico, ki ji pravimo poledica, na izpostavljenih cestnih odsekih, ki se spremenijo v drsalnice. Za najrazličnejše

daljnovode in drevesa je žled ledena mora. Če ledeni oklep ni preveč debel, skrbi z lomljenjem vej za naravni izbor – ostanejo le močnejša in odpornjša drevesa z zdravimi koreninami. Tako marsikdaj postori tudi tisto, na kar pozabljajo vse manj skrbni lastniki gozdov. V primeru debelejšega ledenega oklepa pa imamo opravka z žledolomom, ko številna drevesa omagajo pod silno težo ledenih in snežnih okovov. Če je sprehod skozi uničeni gozd (ob odjugi je to zelo nevarno!) po eni strani kurja juhica za našo dušo, pa nas stalno otrsavanje snega in pokanje ter padanje vej in drevja opozarjajo na njihovo tiho prošnjo za osvoboditev izpod nadležnega bremena.

Pomudimo se vendarle še malo pri letošnjem januarskem vremenu. Vse do 23. januarja je bilo povsod po državi opazno topleje kot v dolgoletnem povprečju, sledilo pa je hladno obdobje. Povprečna januarska temperatura zraka je bila marsikje po nižinah rekordno visoka, prav povsod pa je opazno preseгла dolgoletno povprečje. Tudi na širšem območju tistega dela Ljubljanske kotline, kjer leži Trzin, je bil odklon med 5 in 7 °C.

Januarja so bile padavine pogoste, sončnih dni pa silno malo, tudi pri nas le okrog polovico tistega, česar smo vajeni. Nabralo se je le nekaj manj kot 200 litrov vode, kar je eno in pol do dvakrat več od dolgoletnega povprečja za osrednji mesec meteorološke zime. Kot zanimivost omenimo, da je bil na Kredarici to drugi najbolj padavinski januar doslej (tamkajšnje meritve potekajo od jeseni 1954), prav tako je bilo v Ljubljani od sredine 20. stoletja januarja več padavin le leta 1979. Vremenske fronte so se v prvem mesecu letošnjega leta pomikale druga za drugo iznad Atlantika nad Evropo, od zahoda je pritekal topel zrak, zato o zimi ni bilo ne duha

ne sluha. V Sloveniji tako dolgega in tako izjemno pretoplega obdobja v času, ko bi morala biti zima najhujša, še nismo nikoli zabeležili. Posamezni dnevni odkloni temperature od dolgoletnega povprečja so bili med petimi in desetimi stopinjami Celzija. Zabeležili smo več kot mesec dni dolgo nepretrgano zaporedje pozitivnih dnevnih temperatur – povedano drugače, povprečna dnevna temperatura zraka je bila več kot mesec dni pozitivna!

Če se še malo vrnemo na konec lanskega leta – v obdobje od 21. decembra do 20. januarja (31 dni), ko je bila povprečna temperatura zraka v Ljubljani kar 7,4 °C, kar je skoraj enkrat več kot pa je bil dosedanji rekord! Natančnejša januarska vremenska statistika za naše kraje pa pravi, da smo imeli kar 18 padavinskih dni (največ vode smo dobili 20. januarja), dva celo z nevihto in le pet meglenih ter celih šest s snežno odejo. Ta je bila najvišja (15 cm) zadnji dan meseca. Nenavadno jo je zastavil tudi letošnji februar, saj smo že v prvih devetih dneh prejeli več kot 100 litrov vode na kvadratni meter! Narava nam je torej že na začetku leta dala jasno vedeti, kdo je tu gospodar in kako mu je treba streči – s prilagajanjem. Vsaka nesreča je tudi za marsikaj dobra, in tako kot so nekateri v požledenih dneh odrezani od sveta in brez elektrike odkrili ter spoznali svoje sosedo in številne dobre ljudi, ki so jim pomagali na različne načine, bomo morda letos Slovenci ob pospravljanju in čiščenju posledic žleda v gozdovih končno doumeli, kje se skriva naše »črno zlato«. Sicer pa nas loči od spomladanskega enakonočja le še mesec dni, še pred tem pa naj bi zimo odgnal pust, ki je letos nenavadno pozno, to je šele prvi torek v marcu! Torej je zima še vedno lahko dolga, kajne? Pa lepo se vremenajte!

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine januarja 2014 (v mm oz. l/m ²)	Izbrani vremenski podatki za januar 2014: Odklon povprečne dnevne temperature januarja 2014 od povprečja obdobja 1961–1990 (Vir: ARSO)
Grosuplje	136	
Radomlje	163	
Domžale	157	
Ljubljana Bežigrad	172	
Trzin	180	
Letališče Brnik	190	
Vrhnika	195	
Škofja Loka (Trnje)	216	
Brezje pri Trziču	310	

Preglednica: Padavine januarja 2014 na širšem območju Ljubljanske kotline. (Viri: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko.)

OBVESTILO

V skladu s sklepom Uprave RS za zaščito in reševanje o ocenjevanju škode kot posledic poplav, visokega snega in žleda med 30. januarjem in 10. februarjem 2014, občinska komisija za ocenjevanje škode ob naravnih in drugih nesrečah obvešča, da pričena z zbiranjem vlog oškodovancev, ki so v tej naravni nesreči utrpeli škodo na kmetijskih zemljiščih in gozdovih, delno škodo na stavbah ali na gradbenih inženirskih objektih na območju k. o. Trzin.

Nastalo škodo lahko prijavite na ustreznem obrazcu, ki ga je mogoče dobiti na Občini.

Izpolnjene obrazce dostavite osebno ali po pošti na naslov Občina Trzin, Mengeška c. 22, 1236 Trzin, najkasneje **do petka, 14. marca 2014, do 14. ure.**

Lepo pozdravljeni

VEM točka v Mengšu vsako sredo za podjetnike

V Mengšu od marca 2013 deluje podjetniška vstopna točka VEM, kjer lahko potencialni in že delujoči podjetniki na enem mestu preprosto registrirajo svoje podjetje, opravijo spremembe s. p. ali d. o. o. ali pridobijo koristne podjetniške nasvete. V lanskem letu je brezplačne storitve točke VEM, ki jih izvaja Razvojni center Srca Slovenije, koristilo skoraj 500 **potencialnih ali delujočih podjetnikov iz Mengša in okoliških občin**.

Opravljenih je bilo preko 300 postopkov za podjetja na portalu eVEM, od tega 68 registracij samostojnih podjetnikov in 28 novih družb z omejeno odgovornostjo. Izvedenih je bilo **19 tematskih izobraževanj**, ki se jih je udeležilo **223 udeležencev**.

Kljub temu da so vstopne točke VEM stalno stičišče podjetniškega sveta, saj s svojimi dejavnostmi zagotavljajo podporo podjetnikom pri njihovi dejavnosti, je Ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo v začetku leta sporočilo, da za njihovo delovanje v letu 2014 država nima predvidenih sredstev. Odločili smo se, da storitve podjetniške točke vseeno izvajamo tudi v prihodnje, in sicer ob podpori Razvojnega partnerstva središča Slovenije in Občine Mengeš, ki zagotavlja prostor za delovanje točke.

Uradne ure VEM točke Mengeš: vsako sredo med 8. in 17. uro

Obvestilo o prehodu na tedenski odvoz biološko razgradljivih odpadkov

Vse uporabnike obveščamo, da bomo na območju občine Trzin s 3. marcem 2014 pričeli s tedenskim odvozom biološko razgradljivih odpadkov. Poletni urnik bo veljal do konca oktobra 2014. Vse informacije o ločenem zbiranju odpadkov in urnik odvoza za vaš kraj lahko najdete na naši spletni strani www.jkp-prodnik.si, preko telefona na številki 01 72 95 430 ali osebno v času uradnih ur.

*Ni te na pragu,
ni te v hiši,
tvojega glasu se več ne sliši.
Ni več tvojega smehljaja,
le delo tvojih pridnih rok ostaja.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi atija, dedija, brata in starega ata

STANKA UČAKARJA

Naše hvaležne misli naj dosežejo vse sorodnike, prijatelje, sosedo, znance, vaščane Trzina in ostale, ki ste se prišli posloviti od našega Stanka, prinesli sveče, cvetje in darovali za svete maše. Zahvaljujemo se častni straži in vsem gasilcem ter njihovemu govorniku. Hvala pevcem za izbrano petje. Hvala gospodu župniku za lep in topel obred, zastavonošam in pogrebni službi Verbančič. Posebna zahvala gospe Mariji, ki je pomagala pri negi očeta. Iskrena hvala še enkrat vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in ga ohranili v lepem spominu.

Njegovi žalujoci

VABILO Nepremičninski davek: kaj nam prinaša?

SDS

Slovenija se nikakor ne more izviti iz navzdol obrnjene finančne spirale. Številno brezposelnih strmo narašča, socialna stiska se povečuje, mladi nimajo perspektive, podjetja pa so prepuščena sama sebi pri iskanju rešitev za obstoj. Bančni sektor ni v stanju servisirati podjetij, ki imajo vizijo.

Sedanja vlada polni državno blagajno z novimi in novimi davki ter tako dodatno obremenjuje državljanke in državljane ter gospodarstvo, kar nas ne pelje iz krize, ampak jo le še pogloblja. Napovedi za letošnje leto niso najboljše in zaskrbljenost je vse večja.

Kljub številnim protestom so poslanci vladne koalicije sprejeli Zakon o davku na nepremičnine. Stranka SDS in različne interesne skupine so vložile oceno ustavnosti zakona, kar je pripeljalo do trenutnega zadržanje izdaje davčnih odločb. Nadaljnja usoda zakona je v rokah ustavnega sodišča, interes občanov ter podjetij pa je, da so s spremembami davčnih obremenitev temeljito seznanjeni.

In kaj v resnici prinaša Zakon o davku na nepremičnine? Vabimo vas na pogovorni večer, s poudarkom na že veljavni Zakon o davku na nepremičnine in njegove posledice, ki bo v **ponedeljek, 3. marca 2014, ob 18. uri** v dvorani **Marjance Ručigaj**. Gostja večera bo priznana strokovnjakinja z davčnega področja mag. **Damjana Petavar Dobovšek**, bivša poslanka v DZ RS in vodja Komisije za davke v Strokovnem svetu SDS. Odgovarjala bo na naša vprašanja in dileme o posledicah, ki se nam obetajo z izvajanjem zakona.

Vljudno vabljeni!

ZAHVALA

Pred več kot dvema mesecema smo na vas, spoštovani Trzinci, naslovili prošnjo za pomoč mami in njenim trem otrokom, ki so se znašli v hudi denarni stiski. V zadnjih dneh pred novim letom smo zaključili zbiralno akcijo, ker smo dobili še zadnji prispevek, ki je močno povečal skupno vsoto. Ta zdaj znaša 745 evrov.

Vaš odziv na našo prošnjo je pokazal, da še zmoremo biti solidarni, da smo pripravljeni pomagati ljudem in storiti kaj dobrega. Veliko vas je bilo, ki ste prišli na kosanje piknik in pomagali s prostovoljnimi prispevki, številni ste denar nakazali na račun, ki smo ga navedli v naši prošnji.

Pa še tretji način zbiranja prispevkov je bil uspešen. Tomaž Pevc se je domislil imenitne ideje. Na pikniku v Dolgi dolini je organiziral srečelov in poskrbel za domiselne dobrotke. Denar od prodanih srečk je močno povečal znesek pomoči. Ni kaj, naši člani so domiselni in imajo voljo in ideje, kako se lotiti stvari!

Društvo Trzin je naš dom bo imelo v kratkem občni zbor. Že na ustanovni seji smo sklenili, da mora biti naše delo usmerjeno v dejavnosti na družbenem, ekološkem in še kakšnem področju. V dobrem letu, odkar obstajamo, smo dokazali, da se držimo začrtane poti. Takšne akcije dokazujejo, da delamo prav. Vaš odziv je tudi tokrat pokazal, da naši napor niso zaman. Zato se vam še enkrat toplo zahvaljujemo za pomoč in sodelovanje. Skupaj zmoremo več!

**Za Društvo Trzin je naš dom
Marjeta ZUPAN**

Na podlagi 10. člena Pravilnika o štipendiranju v Občini Trzin (Uradni vestnik Občine Trzin št. 2/2014) objavljam

JAVNI RAZPIS

za dodelitev štipendije Občine Trzin nadarjenemu dijaku in nadarjenemu študentu v Občini Trzin za šolsko oziroma študijsko leto 2013/2014

1.

Občina Trzin razpisuje 2 štipendiji za nadarjene, in sicer: 1 štipendijo za nadarjenega dijaka od 1. septembra 2013 dalje in 1 štipendijo za nadarjenega študenta od 1. oktobra 2013 dalje.

2.

Občinska štipendija se lahko dodeli dijaku srednješolskega izobraževanja in študentu dodiplomskega ali podiplomskega študijskega programa z javno veljavnostjo, če se prijavi na razpis, ki ga javno objavi Občina Trzin in izpolnjuje naslednje splošne pogoje:

- ima stalno prebivališče v občini Trzin,
- ob vpisu v prvi letnik poklicne oziroma srednje šole ni starejši od 18 let oziroma ob vpisu v 1. letnik višješolskega ali visokošolskega izobraževanja ni starejši od 26 let,
- ima status dijaka ali študenta,
- ni v delovnem razmerju oziroma ne opravlja samostojne registrirane dejavnosti,
- ni vpisan v evidenco brezposelnih oseb pri Zavodu RS za zaposlovanje,
- ni lastnik ali solastnik gospodarske družbe,
- ne prejema druge štipendije ali drugih prejemkov za izobraževanje po drugih predpisih,
- ni pridobil finančne ali materialne pomoči za šolanje iz zasebnih virov najmanj v višini enoletnega zneska občinske štipendije za preteklo leto.

3.

Štipendija za nadarjene se lahko dodeli kandidatu, ki poleg splošnih pogojev iz prejšnjega člena tega razpisa izpolnjuje dodatne pogoje za pridobitev štipendije za nadarjene, če:

- je dosegel najmanj povprečno oceno 4,00 – dijak (povprečna ocena vseh številčno izraženih končnih ocen preteklega šolskega leta),
- je dosegel najmanj povprečno oceno 8,75 – študent (povprečna ocena vseh številčno izraženih končnih ocen preteklega študijskega leta),
- je dejaven v društvenem, kulturnem, socialnem ali športnem življenju Trzina (prostovoljno delo) ter
- izkazuje umetniško ali športno nadarjenost ali če je na področju izobraževanja dosegel javno priznan uspeh ali izjemen dosežek v zadnjih dveh letih.

Za umetniško ali športno nadarjenost šteje: prejem regijskega ali državnega priznanja, uvrstitev do vključno 3. nagrade na regijskem ali državnem tekmovanju, nagrajeno umetniško delo, mednarodno priznanje ali nagrada.

Za javno priznan uspeh oziroma izjemni dosežek na področju izobraževanja velja:

- zlato priznanje oziroma prvo do tretje mesto na regijskem ali državnem tekmovanju;
- nagrajeno raziskovalno delo na regijskem ali državnem nivoju;
- nagrajeno diplomsko delo.

4.

V primeru večjega števila kandidatov ima prednost pri izbiri kandidat z višjo povprečno oceno. V kolikor ima več kandidatov enako povprečno oceno, se izbor naredi na podlagi meril, ki se točkujejo, in sicer vsako predloženo dokazilo, ki ni starejše od dveh let, z eno točko, prednost pri izbiri pa ima kandidat z višjim številom doseženih točk:

1. zlato priznanje oziroma prvo do tretje mesto na regijskem ali državnem tekmovanju – za izbiro med dijaki;

2. nagrajeno umetniško ali raziskovalno delo ali nagrajena diplomska naloga na regijskem ali državnem nivoju – za izbiro med študenti;
 3. mednarodno priznanje ali nagrada – za izbiro med študenti ali med dijaki.
- V primeru dosežene enake povprečne ocene in enakega števila točk ima prednost tisti, ki je bolj dejaven v društvenem, kulturnem, športnem ali socialnem življenju Trzina.

5.

Kandidati vlogo za štipendijo oddajo na obrazcu »Vloga za dodelitev občinske štipendije za nadarjene«. Obrazec je na voljo v vložišču Občine Trzin, objavljen pa je tudi na spletni strani Občine Trzin (www.trzin.si).

6.

Kandidati morajo k vlogi za dodelitev štipendije priložiti:

- dokazilo o vpisu v tekoče šolsko oziroma študijsko leto,
- dokazilo o učenem oziroma študijskem uspehu v preteklem letu,
- življenjepis,
- izjavo v zvezi z izpolnjevanjem splošnih pogojev iz 2. člena tega razpisa,
- dokazila o vključevanju v delo trzinskih društev in organizacij,
- dokazila o nadarjenosti, ki ne smejo biti starejša od dveh let (dokazila o prejetih dosežkih na regijskem ali državnem tekmovanju, o prejetih nagradah za umetniško ali raziskovalno delo na regijskem ali državnem nivoju, o nagrajeni diplomski nalogi, o uvrstitvah na regijskih ali državnih tekmovanjih, dokazila o prejetem mednarodnem priznanju ali nagradi ali druga dokazila, ki izkazujejo nadarjenost),
- kandidati, ki se izobražujejo v tujini, morajo priložiti dokazilo o akreditiranosti izobraževalne ustanove in akreditiranosti izobraževalnega programa, prevod dokumentacije ter ustrezno primerjavo vrednotenja uspešnosti študija v tujini z ocenami oz. vrednotenjem RS.

Za kandidata, ki ni polnoleten, podpiše vlogo tudi njegov zakoniti zastopnik.

7.

Kandidati morajo popolne vloge za dodelitev štipendije oddati najkasneje **do 20. marca 2014**.

Vloge pošljejo priporočeno ali jih oddajo osebno na naslov: **OBČINA TRZIN, Mengeška cesta 22, 1236 Trzin**.

Vse dodatne informacije lahko dobite osebno ali pisno na oddelku družbenih dejavnosti ali na telefonski številki: 01/564 45 43.

8.

Popolne in pravočasno prispеле vloge kandidatov bo obravnavala komisija v skladu s 17. členom Pravilnika o štipendiranju v Občini Trzin na prvi naslednji seji po izteku roka za oddajo vlog.

Komisija je pri obravnavi vlog in pripravi predloga za dodelitev štipendij dolžna upoštevati merila in pogoje, predpisane s Pravilnikom o štipendiranju v Občini Trzin.

Sklep o dodelitvi štipendije izda občinska uprava Občine Trzin. Zoper odločitev lahko prosilec v osmih dneh po prejemu sklepa iz predhodnega člena vložijo ugovor pri županu Občine Trzin.

9.

Medsebojna razmerja med Občino Trzin in štipendistom se uredijo s pogodbo, ki jo v imenu občine s štipendistom sklene župan. Za štipendista, ki ni polnoleten, podpiše pogodbo tudi njegov zakoniti zastopnik.

V pogodbi se določijo tudi obveznosti štipendista, da v skladu z 20. členom Pravilnika o štipendiranju v Občini Trzin vsako leto opravlja tudi plačano delovno prakso, ki traja praviloma en mesec v letu.

Datum: 6. 2. 2014
Številka: 1102-1/2014-1

Župan
Anton Peršak, I. r.

5 sek.

Ali ste vedeli, da v povprečju uporabnik zapusti neučinkovito spletno stran že v 5 sek.

Želite več kupcev???

... zvišanje prodaje...

z pomočjo naših spletnih strani???

IZDELAMO

MI

SVETUJEMO

VZDRŽUJEMO

SPLETNE STRANI

naj bo vaša spletna stran **prijazna** do uporabnika...

prijazni s časom

041 617 927

www.grafex.si

grafex agencija